

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1990-1991

Nr. 7

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

4 FEBRUARI 1991

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	305
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	306
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	307
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	310
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	311
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	314
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	315
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	316
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	317
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	317
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	322
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)	
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	322
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	322
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	325
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	328
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	333
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)	
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	339
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	341
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	342
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	343
REGISTER	346

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

G. GEENS

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE,
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag nr. 17 van 20 december 1990 van de heer F. VERMEIREN

Bekendmaken van Vlaanderen — Brochure gericht tot andere taalgemeenschappen

In een nieuwsbrief, volledig in het Nederlands gesteld, verschaft de Waalse Executieve interessante informatie op het vlak van de politiek, de economie en het onderwijs, aangevuld met features, inlichtingen en een agenda van de voornaamste eindejaarsfeesten in het Waalse landsgedeelte.

Deze brochure wordt onder meer aan de scholen tegen een gunsttarief aangeboden.

Zij biedt aan de Nederlandstalige lezers de gelegenheid om nader kennis te maken — in hun eigen taal — met een reeks aspecten van Wallonië.

In dit verband vernam ik graag van de geachte Minister of de Vlaamse Executieve eveneens een brochure verzorgt bestemd voor Franstalige landgenoten. In welke talen richt de Vlaamse Executieve zich via één of andere brochure tot de andere taalgemeenschappen in België en in het buitenland ?

Antwoord

De Vlaamse Executieve heeft verschillende initiatieven genomen om de Vlaamse Gemeenschap in het andere landsgedeelte en in het buitenland bekend te maken.

Hierbij kan worden geciteerd :

- de brochure van de Vlaamse Regering (in het Nederlands, Frans, Engels en Duits) ;
- het driemaandelijks magazine Flanders (in het Engels) ;
- de informatiebrochure Vlaanderen (in het Nederlands, Frans, Duits en Engels) ;
- de brochure Vlaanderen (in meerdere talen) ;
- de jaarlijkse brochure Flanders in figures (in het Engels) ;
- occasionele publikaties zoals mijn redevoering over het Vlaams buitenlands beleid in de Vlaamse Raad (van 26 juni 1990) (in het Nederlands, Frans en Engels).

Al deze brochures worden aan onze Franstalige landgenoten aangeboden.

Vraag nr. 19 van 3 januari 1991 van de heer J. VALKENIERS

Automatische ontspanningstoestellen — Verhoging belastingtarief

In het programmadecreet van de Vlaamse Raad over de belasting op automatische ontspanningstoestellen wordt in sommige gevallen in een verviervoudiging van het tarief voorzien.

Is de geachte Minister niet van oordeel dat een dergelijke verhoging een omgekeerd effect zal hebben daar veel klanten van deze automaten geen gebruik meer zullen maken precies omwille van het hoge tarief ? De verhoopte meerinkomst voor de Vlaamse Gemeenschap zal er op die wijze in de praktijk niet komen. Bovendien zullen allerlei bedrijven die het moeten hebben van vakantiegangers en kernisklanten, wellicht hun deuren moeten sluiten.

Kan de geachte Minister mij in dit verband meedelen of een meer gematigde tariefverhoging kan worden overwogen ?

Antwoord

Als antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag kan ik enkel verwijzen naar de door de Vlaamse Raad — en zover ik meen te weten ook door het geachte lid — goedgekeurde tekst van het programmadecreet dat de datum draagt van 21 december 1990 en werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 29 december 1990.

Vraag nr. 24 van 17 januari 1991 van de heer E. VANDEBOSCH

Sociale Investeringsmaatschappij — Middelen

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij volgende inlichtingen verstrekken met betrekking tot de beschikbaarheid en de aanwending van de middelen van de Sociale Investeringsmaatschappij (SIM), opgericht door de Vlaamse Regering en gestijfd met middelen afkomstig van de sluiting van de steenkoolmijnen van Beringen en Zolder ?

1. Over hoeveel middelen kon de SIM beschikken in 1990 ?
2. Hoeveel middelen werden daadwerkelijk toegewezen in 1990 ?
3. Welke projecten werden gefinancierd met deze middelen en hoeveel middelen werden per project aangewend ?
4. Volgens welke criteria werden deze projecten uitgekozen ?

5. Wordt de bestedingstabel, die de beslissing van de Vlaamse Executieve tot oprichting van de SIM vergezeld, nog steeds als referentiekader gehanteerd ?
6. Welke van deze projecten werden gefinancierd met Europese middelen ? Welke Europese middelen ? Hoe groot was deze Europese inbreng telkens ?
7. Welke is de looptijd van deze projecten ?
8. Hoeveel middelen kunnen door de SIM per jaar worden gemobiliseerd tot 1996 ?
9. Kunnen de aangegane financiële engagementen voor de SIM verplichtingen genereren, die nog verder uitwerking blijven hebben na 1996 ?
10. Wat zijn de perspectieven voor de werking van de SIM na 1996 ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie.

Antwoord

Het antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen met betrekking tot de Sociale Investeringsmaatschappij (SIM) wordt verstrekt door de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie.

Vraag nr. 25 van 18 januari 1991 van de heer H. VAN DIENDEREN

Zwinbosjes — Onteigeningsprijs

Door het regionaal bevoegd Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen werd in de loop van 1989 de onteigeningsprijs voor de Zwinbosjes (200 hectare) geschat op 1,2 miljard frank.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Op welke basis werd deze schattingsprijs vastgesteld ?
2. Is er inzage geweest in of overleg geweest over dit schattingsdossier tijdens de periode van de totstandkoming van de eindwaarde ?

Zo ja, door wie ?

3. Hoe verklaart men het grote verschil tussen de oorspronkelijke raming (200 miljoen) en de uiteindelijke 1,2 miljard frank ?

Antwoord

Ik deel het geachte lid mede dat deze vraag een aangelegenheid betreft, welke behoort tot de bevoegdheid

van de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE
VLAAMSE EXECUTIEVE,
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 9 van 14 januari 1991 van de heer J. LOONES

Impulsgebied Oostende — Afbakening

Op 14 februari 1990 werd bij besluit van de Vlaamse Executieve de afbakening van de impulsgebieden vastgesteld. In het impulsgebied Oostende werden de steden Gistel en Oudenburg niet opgenomen.

Het lijkt nochtans van groot sociaal-economisch belang voor beide steden dat zij wel tot het betrokken impulsgebied zouden behoren. Oudenburg en Gistel maken als residentiële steden integraal deel uit van het stadsgewest Oostende. Dat maakt dat in elk geval Gistel op sociaal-economisch en bedrijfseconomisch vlak behoort tot de Oostendse regio.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Welke argumentatie heeft de Vlaamse Executieve ertoe geleid Gistel en Oudenburg niet in het impulsgebied Oostende op te nemen ?
2. Zal er een herziening van de afbakening ten voordele van Gistel en Oudenburg komen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de definitieve afbakening van de impulsgebieden door de Vlaamse Executieve op 14 februari 1990, de bekrachtiging inhield van de binnen het Vlaams Economisch-sociaal Overlegcomité (VE-SOC) bereikte, algemene consensus. Deze kwam tot stand op basis van een kwantitatieve analyse aan de hand van een aantal relevante sociaal-economische indicatoren (inkomen per aangifte, gemiddeld werknemersloon, werkloosheid, . . .), aangevuld met een prospectieve en kwalitatieve analyse door de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen (GOM's).

Wat de regio Oostende betreft, bleken de gemeenten Gistel en Oudenburg op basis van beide benaderingen, een gunstiger sociaal-economische ontwikkeling te kennen dan de overige gemeenten waardoor zij niet voor opname in het impulsgebied werden weerhouden.

Deze afbakening werd vastgelegd voor een periode van 3 jaar (1990-1992), met dien verstande dat een jaarlijkse evaluatie wordt gemaakt door de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV).

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 49
van 27 december 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Reglementering op de publiciteitspanelen — Beteugeling overtredingen

Volgens het antwoord van Minister Sauwens op mijn vraag nummer 160 van 3 april 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, Nr. 2 van 12 november 1990, bladzijde 77) is de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting verantwoordelijk voor het optreden tegen overtredingen van het koninklijk besluit van 14 december 1959 met betrekking tot de publiciteitspanelen langs de weg.

1. Treedt de geachte Minister op tegen overtredingen van het vermelde besluit ? Hoe dikwijls ? Op welke manier ?
2. Is er intussen een werkgroep opgericht die dit koninklijk besluit zal aanpassen ? Hoe ver staat de werkgroep met zijn werkzaamheden ?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Wat het optreden tegen eventuele overtredingen betreft, wordt dit in hoofdzaak overgelaten aan de gemeenten. Het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening beschikt niet over het nodige personeelsbestand om rechtstreeks en voortdurend toezicht te houden op alle mogelijke handelingen met betrekking tot het aanplakken en het reclame maken. De daarvoor aangewezen ambtenaren van het bestuur treden hoofdzakelijk enkel op ingeval van klachten die bij het bestuur worden ingeleid en waarvoor de gemeente nalaat op te treden. Er worden geen statistieken bijgehouden betreffende het optreden tegen dergelijke overtredingen.
2. Binnen het Bestuur van Ruimtelijke Ordening heeft een beperkte werkgroep de problematiek van de ruimtelijke aspecten van de visuele reclame onderzocht, in samenwerking met het Bestuur Wetgeving en Rechtskundige Zaken van de Algemene Administratieve Diensten. Men was tot de conclusie gekomen dat een aanpassing van het koninklijk besluit van 14 december 1959 houdende reglementering inzake het aanplakken en reclamemaken geen voldoende oplossing kon bieden. Daarbij weze opgemerkt dat dit koninklijk besluit steun vindt in artikel 200 van het wetboek van de met het zegel gelijkgestelde taksen, reglementering die voor zover kon worden nagegaan, teruggaat tot in de dertiger jaren. Er weze bovendien gesteld dat bepaalde ambtenaren van het Bestuur Ruimtelijke Ordening slechts bevoegd zijn voor bouwovertradingen en niet voor loutere inbreuken op het koninklijk besluit van 14 december 1959. Dit koninklijk besluit hoort

bovendien niet tot de bevoegdheden die mij in deze Executieve werden toebedeeld. De evaluatie en actualisatie van de werkzaamheden van voornoemde werkgroep werd mij tot op heden nog niet voorggelegd.

Vraag nr. 50
van 27 december 1990
van de heer L. KELCHTERMANS

Wijzigingen aan BPA's — Gevolgen voor verleende verkavelingsvergunningen

In het verleden was er een grote consensus over het beginsel dat de stedebouwkundige voorschriften die van toepassing waren in het kader van een bijzonder plan van aanleg (BPA), die bepalingen zijn die waren goedgekeurd bij de vaststelling of de herziening van het BPA, ook al was er voorheen een verkavelingsvergunning verleend. Men stelde dat de voorschriften van het huidige BPA altijd voorrang hadden op de bepalingen van een oudere verkaveling.

Sinds enige tijd wordt er vastgesteld dat de diensten van de geachte Minister er een andere mening op nahouden. Deze diensten stellen dat de stedebouwkundige voorschriften die van toepassing zijn in een goedgekeurde verkaveling, gelegen in een goedgekeurd gewijzigd BPA, die bepalingen zijn die van toepassing waren op de dag van de toekenning van de verkavelingsvergunning. Deze stelling wijkt dus essentieel af van de vroegere visie. Hierdoor wordt het voor de gemeentelijke diensten zeer moeilijk om de burgers correct te adviseren, zeker indien het BPA omwille van diverse factoren verschillende malen werd gewijzigd.

Mag ik aan de geachte Minister vragen :

1. welke stedebouwkundige voorschriften van toepassing zijn :
 - in verkavelingen goedgekeurd vóór de vaststelling van een BPA ;
 - in verkavelingen goedgekeurd volgens een BPA, dat nadien wordt gewijzigd ;
2. op basis van welke rechtsgronden de geachte Minister tot zijn stellingname komt ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat om diverse redenen van stedebouwkundige aard kan worden besloten dat plannen van aanleg moeten worden herzien en/of verkavelingsvergunningen door een BPA moeten worden vervangen. In bepaalde gevallen — artikel 43, tweede lid van de gewijzigde wet op de stedebouw — kan dit zelfs bij beslissing van de Koning (lees Vlaamse Executieve en bij delegatie de bevoegde Gemeenschapsminister).

Aangezien een verleende verkavelingsvergunning rechten heeft doen ontstaan en als zodanig kan worden gewijzigd — artikel 57, § 2 van de gewijzigde wet op de stedebouw — moet haar vervanging door een BPA worden gezien als een juridisch middel waardoor zij

kan worden ingetrokken, zoals trouwens door de termen herziening of vernietiging wordt aangegeven.

Als antwoord op de eerste vraag kan derhalve worden gesteld dat de voorschriften van de geldige verkavelingsvergunningen blijven gelden zolang deze vergunningen niet, op de bij de wet voorziene wijze, werden vervangen door een BPA. Met andere woorden, wanneer men wenst een verkavelingsvergunning vervangen te zien door een BPA, dan moet reeds in het herzieningsbesluit en ook in het definitief besluit uitdrukkelijk en nominatief deze wens en de namen voor de verkavelingen worden vermeld.

Vanaf de definitieve goedkeuring van het gemeentelijk plan gelden dan de voorschriften van het BPA. Indien deze procedure bij de wijziging of tot standkoming van een BPA niet werd gevolgd blijft de verkavelingsvergunning — lees voorschriften — gelden en kan een mogelijke herziening enkel gebeuren op de bij de wet voorziene wijze artikel 57, § 2 van de gewijzigde wet op de stedebouw.

De voorschriften van een BPA hebben geen voorrang op een verkaveling, tenzij in het bovengenoemde geval waar er een BPA wordt opgemerkt met als doel de verkaveling te herzien of te vernietigen.

Concreet kan derhalve als volgt op de vragen van het geachte lid worden geantwoord :

1. — de verkavelingsvoorschriften ;
 - de verkavelingsvoorschriften, tenzij in bovengenoemd geval er toepassing werd gemaakt van artikel 43, tweede lid. Dan is het BPA van toepassing ;
2. bovengenoemd standpunt is altijd in die zin toegepast geworden en is in de leerboeken als dusdanig terug te vinden.

Vraag nr. 51
van 3 januari 1991
van de heer H. DE LOOR

Sociale huisvestingssector — Huurreglementering

De reglementering inzake de sociale huurwoningen is recentelijk gewijzigd. Omtrent de mogelijkheid voor de erkende vennootschappen om evenwel de huur op te zeggen als de inkomenscoëfficiënt 2 is of meer, is evenwel niets gewijzigd. Naar verluidt zijn er erkende vennootschappen die deze regel op een eigenaardige manier interpreteren. Ze laten de huurders die meer dan twee keer de basishuur zouden dienen te betalen gewoon verder wonen — dat mag conform de reglementering — maar ze vermenigvuldigen de basishuur slechts met 2 (zelfs indien de inkomenscoëfficiënt bijvoorbeeld 2,15 of meer is) om de aangepaste huurprijs te berekenen.

We zouden graag van de geachte Minister vernemen of

- deze handelwijze conform de letter en de geest is van bestaande reglementering ;
- hieromtrent geen duidelijke richtlijnen dienen verstrekt aan de erkende vennootschappen.

Antwoord

Als antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen kan ik mededelen dat de erkende vennootschap inderdaad niet verplicht is een huuropzeg te betekenen wanneer de huurder overeenkomstig zijn inkomen tweemaal de basishuurprijs zou moeten betalen. Wel dient zij op dat ogenblik de situatie van de betrokken huurder te evalueren.

Wat de huurprijs zelf betreft van de betrokken huurders dient opgemerkt dat deze hoger kan liggen dan tweemaal de basishuurprijs, aangezien de inkomenscoëfficiënt niet beperkt is tot 2. Wel dient rekening te worden gehouden met artikel 15 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 november 1990 dat de te betalen huurprijs begrenst tot de normale huurwaarde, dit wil zeggen de door de Raad van Bestuur van de betrokken vennootschap geraamde en door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij goedgekeurde waarde, gebaseerd op de huurprijs van een vergelijkbare woning in de omgeving op de private huurmarkt. Indien voormelde waarde gelijk is aan de dubbele basishuurprijs kan de huurprijs van betrokkenen uiteraard niet meer bedragen.

Ten slotte kan ik het geachte lid mededelen dat de richtlijnen van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) aan haar erkende vennootschappen ter zake voldoende duidelijk zijn.

Vraag nr. 54
van 8 januari 1991
van de heer J. LOONES

Reservatiezone verbreding Kanaal Duinkerke-Nieuwpoort — Behoud

Het zal de geachte Minister bekend zijn dat de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) in Wulpen (deelgemeente van Koksijde) een belangrijke uitbreiding van het Waterzuiveringsstation plant.

Op het huidig gewestplan Veurne-Westkust is de noordelijke uitbreidingszone ingekleurd als agrarisch gebied met een reservatiezone voor eventuele verbreding van het Kanaal Duinkerke-Nieuwpoort. Naar verluidt heeft de VMZ evenwel geen rekening gehouden met die reservatiezone.

Graag de volgende vragen aan de geachte Minister.

1. Werden er naar aanleiding van de geplande herziening van de gewestplannen vragen over deze reservatiezone geformuleerd ?
2. Indien er geen vragen werden geformuleerd, heeft het dan nog zin die reservatiezone op het toekomstige gewestplan Veurne-Westkust te behouden ? Kan die bestemming op het nieuwe gewestplan worden gewijzigd ?

Antwoord

Eerst en vooral dient er nogmaals te worden benadrukt dat er nooit een „geplande herziening van de gewestplannen” werd gepland. De vraag naar de gemeentelijk-

ke richtnota's is van zuiver informatieve aard en kan geenszins worden geïnterpreteerd als een verzoekprogramma van de gemeenten voor kleinere of grotere wijzigingen aan de gewestplannen.

Door de gemeente Koksijde werd in het kader van de gemeentelijke richtnota aangegeven dat de reservatie voor de verbreding van het kanaal Duinkerken-Nieuwpoort overbodig is en derhalve kan worden geschrapt.

Of de reservatie al of niet zal worden geschrapt hangt mede af van het standpunt dat door de ter zake bevoegde Gemeenschapsminister zal worden ingenomen bij de bespreking van de verkeers- en vervoerinfrastructuur voor het betrokken gewestplan.

Vraag nr. 62
van 11 januari 1991
van de heer J. SLEECKX

Tervuren — Wijziging gewestplan

Reeds maanden is er sprake van wijzigingen aan het gewestplan voor onder meer de fusiegemeente Tervuren (Tervuren, Moorsel, Vossem en Duisburg). Omrent de voorgenomen bestemmingswijzigingen heerst er momenteel veel onduidelijkheid.

Daarom had ik graag van de geachte Gemeenschapsminister het volgende vernomen.

1. Welke bestemmingswijzigingen houdt de herziening in voor de gemeente Tervuren en de op dit grondgebied liggende eigendommen van de Koninklijke Schenking ?
2. Welke zullen de na te streven kwaliteits- en inhoudelijke doelstellingen van de gemeentelijke groene en open ruimten zijn in het toekomstige gewestplan ?

Antwoord

Door de gemeente Tervuren werden in het kader van de gemeentelijke richtnota van 26 mei 1989 een aantal voorstellen gedaan tot wijziging van het gewestplan Leuven. Het betreft voorstellen tot wijziging van landbouwzone in bouwzone voor een aantal zones gelegen in de deelgemeenten Moorsel, Bossem en Duisburg. Voor de (deel)gemeente Tervuren en de eigendommen van de Koninklijke Schenking werden in dit verband geen voorstellen gedaan. Ter informatie kan ik het geachte lid mededelen dat de richtnota's van het gewestplan Leuven momenteel nog in onderzoek zijn in mijn administratie. Er wordt onder meer nog gewacht op bijkomende informatie en verantwoording van de betrokken gemeentebesturen.

Indien uit dit onderzoek duidelijk de noodzaak blijkt om het gewestplan deelsgewijze aan te passen zullen de eventuele voorstellen tot wijziging mij globaal per gewestplan worden voorgelegd.

Een onmiddellijke herziening van het gewestplan voor de gemeente Tervuren wordt derhalve nog niet in het vooruitzicht gesteld.

Als antwoord op zijn vraag naar de doelstellingen in het toekomstige gewestplan wens ik te benadrukken dat ook bij een eventuele inherzieningstelling een maximale vrijwaring van de open ruimten zal worden nagestreefd.

Vraag nr. 67
van 16 januari 1991
van de heer J. TIMMERMANS

Grondfonds — Uitvoering

Op mijn schriftelijke vraag nummer 111 van 18 april 1989 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1988-1989, Nr. 11 van 22 mei 1989, bladzijde 402) antwoordde de geachte Minister dat nog geen grondoperaties werden ondernomen via het Fonds, gezien de uitvoeringsmodaliteiten, overeenkomstig artikel 4 van het decreet, nog niet werden bepaald en op de begroting 1988 nog geen uitgaven waren voorzien.

Gelet op de beslissing van de Vlaamse Raad opnieuw een krediet op dit begrotingsartikel in te schrijven, verzoek ik de geachte Gemeenschapsminister mij mede te delen wanneer daaraan uitvoering zal worden gegeven.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen dat het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening en de Administratie voor de Huisvesting momenteel een onderzoek wijden aan de mogelijkheid concrete vorm te geven aan de uitvoeringsmodaliteiten die vereist zijn om het decreet op het Grondfonds ten uitvoer te kunnen leggen.

Een voorstel dienaangaande wordt ingewacht.

Vraag nr. 68
van 16 januari 1991
van de heer M. OLIVIER

Maaltijdcheques — Kostprijzen

De beslissing van de Vlaamse Executieve om de jaarpremie aan de Vlaamse ambtenaren uit te betalen in de vorm van maaltijdcheques heeft zowel bij de ambtenaren als bij bepaalde winkeliers heel wat wrevel doen ontstaan.

Graag zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. Aan welke instellingen, die rechtstreeks of onrechtstreeks onder zijn bevoegdheid vallen werden dergelijke cheques uitbetaald ?
2. Hoeveel ambtenaren hebben deze cheques ontvangen ?
3. Hoeveel werd globaal aan de ambtenaren uitbetaald ?
4. Bij welke firma's werden de cheques besteld ?

5. Hoeveel ambtenaren waren betrokken bij de voorbereiding en uitvoering van deze operatie en gedurende hoeveel tijd ?
6. Hoeveel honorarium werd betaald aan het bedrijf dat de organisatie van de verdeling en uitbetaling deed in procent en globaal en dit zowel exclusief en inclusief BTW.
7. Werden diverse bedrijven geraadpleegd ? Zo ja, welke ?
8. Zal de geachte Minister deze operatie evalueren bij de ambtenaren die de cheques hebben ontvangen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle **Gemeenschapsministers** gesteld.

Antwoord

Ik deel het geachte lid mede dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag wordt verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, **Gemeenschapsminister** van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 9 van 17 december 1990 van mevrouw M. VOGELS

Tegemoetkomingen inzake sociale reclassering mindervaliden — Begrip huishoudster

Als antwoord op een vraag tot tegemoetkoming in de financiering van een elektrische driewieler binnen het sociaal reclasseringsprogramma antwoordt het provinciaal bureau van het Rijksfonds te Antwerpen :

„Uw aanvraag om tegemoetkoming in de kosten van een elektrische driewieler volgens de prijsopgave van 1 maart 1990 heeft het voorwerp uitgemaakt van een diepgaand onderzoek. Er is gebleken dat het Rijksfonds hieromtrent niet kan tegemoetkomen. Inderdaad, U oefent geen beroepsactiviteiten uit, U volgt geen beroepsopleiding, U bent niet ter beschikking van de arbeidsmarkt en U verricht geen activiteiten als huishoudster of als bestuurslid van een vereniging. (Beslissing Raad van Beheer van 19/9/1986)”.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Hoe moet het begrip huishoudster worden verstaan in het kader van de rijksfondsreglementering ? Valten onder de notie huishoudster enkel vrouwelijke gehandicapten ?
2. Wat betekent de notie huishoudster ? Kan dit ook een alleenstaande zijn ?

Antwoord

Als antwoord op de gestelde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het lijkt nuttig er vooreerst aan te herinneren dat de hoofdzakelijke opdracht van het Rijksfonds voor Sociale Reclassering van de Minder-Validen er in bestaat de minder-valide personen een zo degelijk mogelijke hulp te bieden bij hun pogingen om zich in te schakelen in het economisch leven van ons land.

Bij het uitwerken van deze opdracht heeft de Raad van Beheer van deze instelling, van bij het begin van zijn werkzaamheden in 1963, aandacht gehad voor de speciale toestand van de gehandicapte huisvrouwen die geen sociaal statuut als werknemer of als zelfstandige genieten en die hun normale huishoudelijke taken slechts kunnen volbrengen mits hun hulp wordt verstrekt zoals voorzien in de wet van 16 april 1963 betreffende de sociale reclassering van de minder-validen.

De destijds genomen beslissingen om het uitvoeren van de huishoudelijke taken te beschouwen als een beroepsactiviteit heeft, gezien de context waarin ze werd genomen, alleen betrekking op vrouwelijke gehandicapten, alhoewel er in behartigenswaardige gevallen, bij beslissing van de Raad van Beheer, van dit principe kan worden afgeweken.

Daar dient bij te worden gepreciseerd dat de uitgeoefende activiteit een voltijdse dagtaak moet inhouden, die het merendeel van het huishoudelijk werk omvat, met uitzondering van dit waarvoor, bijvoorbeeld wegens de leeftijd van de betrokkene, op een normale manier de hulp van een derde wordt ingeroepen.

Niettegenstaande het beginsel van de verzorging van het gezin aan de basis ligt van de hier besproken regeling wordt deze, om voor de hand liggende redenen van sociale aard (voorbereiding op het gezinsleven, toestand van de weduwen) ook soms ten gunste van alleenstaande vrouwen toegepast.

Vraag nr. 11 van 27 december 1990 van de heer R. VAN HOOLAND

OCMW-begrotingen — Jaarlijkse gemeentelijke bijdrage

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te mogen vernemen (totaalcijfers) :

1. de jaarlijkse gemeentelijke bijdragen tot de OCMW-begrotingen in Vlaanderen ;
2. het aandeel in het Fonds voor Maatschappelijk Welzijn van de steden en gemeenten in Vlaanderen ;
3. zo mogelijk, het aandeel in het Fonds voor Maatschappelijk Welzijn per inwoner en per 31 december 1989 voor de steden en gemeenten in Vlaanderen.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Het totaal van de gemeentelijke toelagen die in de OCMW-begrotingen in Vlaanderen voor 1990 werden ingeschreven beliep 11.076.788.650 frank.
2. Het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn bedroeg voor het jaar 1989 5 ten honderd van het (aan het Vlaamse Gewest toekomend deel van het) Gemeentefonds, te weten 1.705.085.000 frank. Aangezien de lijst met het individueel aandeel van de OCMW's van het Vlaamse Gewest in voormeld Fonds te uitgebreid is, zal deze met een afzonderlijke zending aan het geachte lid worden bezorgd.
3. Mijn diensten beschikken niet over de gevraagde percentages. Om deze gegevens te bekomen volstaat het evenwel de tegemoetkoming van elk OCMW van het Vlaamse Gewest uit het BFMW 1989 te delen door het inwonersaantal van de gemeente waar de zetel van het centrum is gevestigd.

**Vraag nr. 13
van 10 januari 1991
van de heer G. JANZEGERS**

Aanleg woonwagenterreinen — Subsidiëring

Op 28 februari 1990 besliste de Vlaamse Regering om de aanleg door gemeenten van woonwagenterreinen voortaan voor 90 in plaats van 60 ten honderd te subsidiëren. Voor deze woonwagenterreinen werd een budget van 18 miljoen ingeschreven.

Graag kreeg ik van de geachte Gemeenschapsminister een overzicht van de gemeenten die in 1990 een woonwagenterrein hebben uitgerust en van de sommen die zij hiervoor hebben gekregen.

Antwoord

Ik heb de eer het geacht lid als antwoord op zijn vraag volgend overzicht te geven van de gemeenten die in 1990 een toelage hebben verworven voor de uitrusting van een woonwagenterrein :

Sint-Katelijne-Waver : 11.082.097 frank ;
Genk : 6.797.660 frank ;
As : 84.349 frank.

Dit maakt een totaal toelagebedrag van 17.964.106 frank.

R. DE WULF

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING

**Vraag nr. 5
van 27 december 1990
van de heer H. LAUWERS**

ESF-projecten — Doelstellingen en financiering

Het Europees Sociaal Fonds (ESF) voorziet in middelen ter ondersteuning van programma's en projecten

ingericht door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) .

Graag kreeg ik in dit verband een antwoord op volgende vragen.

1. Kan de geachte Minister mij de projecten meedelen die steun ontvingen van het ESF. Wat waren de concrete doelstellingen van deze projecten, door wie werden ze ingericht en op welk geografisch gebied waren ze van toepassing ?
2. Kan worden aangetoond dat de ESF-steun heeft geleid tot het ontwikkelen van nieuwe projecten inzake beroepsopleiding en tewerkstelling of dienen deze toelagen slechts als — zoals een voorganger ooit beweerde — besparing op de begroting van de VDAB te worden beschouwd ?
3. Kan de geachte Minister me meedelen hoeveel eigen middelen door de Vlaamse Gemeenschap werden geïnvesteerd in die projecten die (gedeeltelijk) ook met ESF-geld werden gefinancierd ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. De Europese Gemeenschap stelt via het Europees Sociaal Fonds (ESF) gelden ter beschikking van de lidstaten om toelagen te verlenen aan beroepsopleidings- en tewerkstellingsinitiatieven. Binnen de Vlaamse Gemeenschap is de VDAB een van de belangrijke indieners van aanvragen voor het bekomen van ESF-tussenkost in de kosten voor beroepsopleiding.

Binnen de vernieuwde reglementering van het ESF heeft de VDAB voor het jaar 1990 volgende projectaanvragen ingediend.
- A. Doelstelling 2. Het omschakelen van regio's die zwaar door de achteruitgang van de industrie worden getroffen. In Vlaanderen werden volgende regio's erkend : de provincie Limburg, het arrondissement Turnhout en de Westhoek.

a) Limburg

Opleiding	Plaats	Goedgekeurde ESF-bijstand
Metaal Transport Confectie Automatisatie	Hasselt	32.228.788
Bouw	Hasselt Tongeren	12.361.378
Diensten	Hasselt Tongeren	81.430.017
Horeca	Hasselt	1.311.552
Individuele beroepsopleiding in een onderneming	Limburg	14.821.257
Totaal		142.152.992

b) Turnhout

Opleiding	Plaats	Goedgekeurde ESF-bijstand
Bouw	Oevel Turnhout	16.832.844
Metaal	Herentals	16.231.671
Confectie	Turnhout	5.807.598
Bediende	Herentals	19.955.835
Automatisatie	Herentals	3.500.438
Grafische Technieken	Turnhout	6.931.985
Diamant	Herentals	4.829.490
Opleidingen m.m.v. ondernemingen	Herentals Westerlo	3.536.868
Totaal		77.626.729

c) Westhoek

Opleiding	Plaats	Goedgekeurde ESF-bijstand
Bouw	Ieper	7.209.452
Metaal	Veurne	3.168.990
Confectie	Ieper	5.149.609
Schakelopleiding	Veurne Ieper	4.946.883
Bediende	Ieper	4.973.731
Initiatie informatica	Ieper Diksmuide	1.726.200
Horeca	Ieper Veurne	6.173.667
Opleidingen m.m.v. ondernemingen	Ieper Diksmuide	2.366.852
Individuele beroepsopleiding in een onderneming	Westhoek	5.019.135
Totaal		40.734.519

B. Doelstelling 3. Het bestrijden van de langdurige werkloosheid door middel van acties ten voordele van personen ouder dan 25 jaar en sedert meer dan twaalf maanden werkloos. De projecten kunnen worden uitgevoerd in gans Vlaanderen.

De ESF-steun wordt verdeeld via vier door de EG opgelegde zwaartepunten.

a) Zwaartepunt 1 : bijwerking, basisopleiding en beroepsopleiding ; inhoudelijk gaat het om verbetering van de sociale vaardigheden en om eerste voorbereiding op het beroepsleven, alsook de herscholing van langdurig werklozen die zich voorbereiden op het verrichten van nieuwe beroepsactiviteiten.

Opleidingen	Plaats	Goedgekeurde ESF-bijstand
Schakelopleidingen	Vlaanderen Westhoek uitgezonderd	22.815.000
Basisopleidingen in de VDAB-centra :	Vlaanderen met uitzondering van :	87.165.000
— bouw	— Westhoek	
— metaal	— Turnhout	
— vervoer	— Limburg	
— confectie		
— horeca		
— bediende		
— bedrijfsbeheer		

b) Zwaartepunt 2 : opleiding technologische beroepen ; het betreft opleidingen waarbij wordt gewerkt met nieuwe technologieën en/of nieuwe materialen.

Opleidingen	Plaats	Goedgekeurde ESF-bijstand
numerieke besturing CAD/CAM informatica bouw energiebeheer automatisatie micro-elektronica robotica grafische technieken vervolmaking informatici	Vlaanderen met uitzondering van : — Westhoek — Turnhout — Limburg	26.520.000

b) Zwaartepunt 3 : gezien de specificiteit van dit zwaartepunt (maatregelen voor kansarme groepen) heeft de VDAB geen initiatieven ingediend die in dit zwaartepunt kaderen.

c) Zwaartepunt 4 : hulp bij indienstneming.

Opleiding	Plaats	Goedgekeurde ESF-bijstand
Individuele beroepsopleiding in een onderneming	Vlaanderen met uitzondering van : — Westhoek — Limburg	12.888.050

C. Doelstelling 4. Het vergemakkelijken van de inschakeling van jongeren in het arbeidsproces (acties ten voordele van werkzoekenden jonger dan 25 jaar). De projecten kunnen in gans Vlaanderen worden uitgevoerd.

Analoog met doelstelling 3 wordt de ESF-steun verdeeld via vier door de EG opgelegde zwaartepunten.

- a) Zwaartepunt 1 : bijwerking, basisopleiding en beroepsopleiding ; inhoudelijk gaat het om verbetering van de sociale vaardigheden en om eerste voorbereiding op het beroepsleven, alsook de herscholing van langdurig werklozen die zich voorbereiden op het verichten van nieuwe beroepsactiviteiten.

Opleidingen	Plaats	Goedgekeurde ESF-bijstand
Schakelopleidingen	Vlaanderen Westhoek uitgezonderd	12.168.000
Basisopleidingen in de VDAB-centra :	Vlaanderen met uitzondering van :	32.557.000
— bouw	— Westhoek	
— metaal	— Turnhout	
— vervoer	— Limburg	
— confectie		
— horeca		
— bediende		
— bedrijfsbeheer		

- b) Zwaartepunt 2 : opleiding technologische beroepen ; het betreft opleidingen waarbij wordt gewerkt met nieuwe technologieën en/of nieuwe materialen.

Opleidingen	Plaats	Goedgekeurde ESF-bijstand
numerieke besturing CAD/CAM informatica bouw energiebeheer automatisatie micro-elektronica robotica grafische technieken vervolmaking informatica	Vlaanderen met uitzondering van : — Westhoek — Turnhout — Limburg	10.700.000

- c) Zwaartepunt 4 : hulp bij indienstneming.

Opleiding	Plaats	Goedgekeurde ESF-bijstand
Individuele beroepsopleiding in een onderneming	Vlaanderen met uitzondering van : — Westhoek — Limburg	7.732.830

de afgevaardigden van de Commissie van de EG-dienst ESF zetelen. Als lid van deze comités beschikken de afgevaardigden van de EG over een veto-recht bij de beoordeling van de voorgelegde projecten. Goedkeuring van de VDAB-projecten betekent dan ook dat aan alle voorwaarden ter zake is voldaan.

3. De projecten van de VDAB waarvoor ESF-steun werd toegestaan zijn dus voor minimum 55 ten honderd gefinancierd met middelen van de Vlaamse Gemeenschap en maximaal 45 ten honderd met middelen van het ESF (zie vraag 2).

**Vraag nr. 7
van 16 januari 1991
van de heer M. OLIVIER**

Maaltijdcheques — Kostprijs

De beslissing van de Vlaamse Executieve om de jaarpremie aan de Vlaamse ambtenaren uit te betalen in de vorm van maaltijdcheques heeft zowel bij de ambtenaren als bij bepaalde winkeliers heel wat wroef doen ontstaan.

Graag zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. Aan welke instellingen, die rechtstreeks of onrechtstreeks onder zijn bevoegdheid vallen werden dergelijke cheques uitbetaald ?
2. Hoeveel ambtenaren hebben deze cheques ontvangen ?
3. Hoeveel werd globaal aan de ambtenaren uitbetaald ?
4. Bij welke firma's werden de cheques besteld ?
5. Hoeveel ambtenaren waren betrokken bij de voorbereiding en uitvoering van deze operatie en gedurende hoeveel tijd ?
6. Hoeveel honorarium werd betaald aan het bedrijf dat de organisatie van de verdeling en uitbetaling deed in procent en globaal en dit zowel exclusief en inclusief BTW.
7. Werden diverse bedrijven geraadpleegd ? Zo ja, welke ?
8. Zal de geachte Minister deze operatie evalueren bij de ambtenaren die de cheques hebben ontvangen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

2. Het ESF treedt op als additionele financier, dit wil zeggen dat geen enkel project voor 100 ten honderd met Europees geld kan worden uitgevoerd. Dwingende voorwaarde is dat overheden binnen de lidstaat een nog grotere financiële inbreng (cofinanciering) in het project garanderen, in de verhouding 55 ten honderd lidstaat en 45 ten honderd ESF. Alle goedgekeurde projectaanvragen van de VDAB werden voorgelegd aan ESF-comités ad hoc, waarin

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 77
van 15 januari 1991
van de heer J. VAN EETVELT

MER — Stand van zaken nieuwe verbrandingsovens

Ondanks de doelstellingen in het Afvalstoffenplan tot het voeren van een voorkomings- en recuperatiebeleid — dat niet altijd even is geconcretiseerd — is een investeringsplanning voor nieuwe verbrandingsovens noodzakelijk.

In het Afvalstoffenplan werden dan ook een 13-tal mogelijke cites (Harelbeke, Roeselare, Gent, Dendermonde, Zottegem, Antwerpen-Wilrijk, Antwerpen-Hoge Maey, Antwerpen-Linkeroever, Heist-op-den-Berg, Houthalen, Vilvoorde, Drogenbos, Kessel-Lo) vooropgesteld voor 5 installaties. De preciese lokatie zou gebeuren na een milieueffectrapport (MER).

Graag zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. Het MER voor de verbrandingsoven van Vlaams Brabant behelst volgens informatie, de lokaties Grimbergen, Vilvoorde, Zemst, Drogenbos, Leuven, Schelle. Welke is de relatie tussen de lokaties van het Afvalstoffenplan en de lokaties van het lopende MER ?
2. Gezien de geachte Minister reeds besloten heeft de oven niet in Grimbergen te installeren, vermoeden wij dat de eerste resultaten van het MER reeds zijn gekend. Mag ik in dit verband vragen welke de belangrijkste aspecten zijn van het MER ?
3. Een mogelijke vestiging van de verbrandingsoven te Schelle, zou kunnen milieuhinder geven aan de buurgemeenten Puurs en Bornem. Welke is de visie van de geachte Minister ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. In de MER voor Vlaams Brabant werden 4 lokaties onderzocht : Grimbergen, Kessel-Lo, Drogenbos en Schelle. De relatie tussen deze en andere mogelijke lokaties genoemd in het ontwerp-afvalstoffenplan is dat er momenteel ruimte is die een industriële inplanting toelaat.
2. Tot op heden werd de MER nog niet door AROL-Bestuur voor Leefmilieu, conform verklaard. In de MER werden alle relevante milieuaspecten onder-

zocht zoals bepaald in het desbetreffend besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989.

3. Rekening houdend met de strenge normen die aan nieuwe verbrandingsinstallaties zullen worden opgelegd en die met de best beschikbare technologie kunnen worden nageleefd, zal geen milieuhinder ingevolge de verwerking van huisvuil door verbranding optreden, ook niet in de gemeente waar de oven wordt gebouwd.

Vraag nr. 80
van 16 januari 1991
van de heer M. OLIVIER

Maaltijdcheques — Kostprijs

De beslissing van de Vlaamse Executieve om de jaarpremie aan de Vlaamse ambtenaren uit te betalen in de vorm van maaltijdcheques heeft zowel bij de ambtenaren als bij bepaalde winkeliers heel wat wrevel doen ontstaan.

Graag zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. Aan welke instellingen, die rechtstreeks of onrechtstreeks onder zijn bevoegdheid vallen werden dergelijke cheques uitbetaald ?
2. Hoeveel ambtenaren hebben deze cheques ontvangen ?
3. Hoeveel werd globaal aan de ambtenaren uitbetaald ?
4. Bij welke firma's werden de cheques besteld ?
5. Hoeveel ambtenaren waren betrokken bij de voorbereiding en uitvoering van deze operatie en gedurende hoeveel tijd ?
6. Hoeveel honorarium werd betaald aan het bedrijf dat de organisatie van de verdeling en uitbetaling deed in procent en globaal en dit zowel exclusief en inclusief BTW.
7. Werden diverse bedrijven geraadpleegd ? Zo ja, welke ?
8. Zal de geachte Minister deze operatie evalueren bij de ambtenaren die de cheques hebben ontvangen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid verwijzen naar het gecoördineerd antwoord dat wordt gegeven door de heer Luc Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

P. DEWAEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 60
van 7 januari 1991
van de heer F. DEWINTER

VZW Agglomeratieraad voor Plaatselijk Sociaal Cultureel Werk — Subsidie

Kan de geachte Minister mij meedelen of de VZW Agglomeratieraad voor Plaatselijk Sociaal Cultureel Werk, gevestigd Kroonlaan 50 te 1050 Brussel, van de Vlaamse Gemeenschap enige subsidie ontvangt ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat deze VZW geen subsidies ontvangt via diensten die onder mijn bevoegdheid ressorteren.

Vraag nr. 61
van 10 januari 1991
van de heer G. ANNEMANS

Kasteel van Ham — Herbestemming

Bij het kasteel Van Ham te Steenokkerzeel werd destijds een zogenaamd overnachtingsgebouw opgetrokken waar naar verluidt nog steeds geen enkel nuttig gebruik wordt van gemaakt. Het zal de geachte Gemeenschapsminister zeker niet onbekend zijn dat er een schrijnend tekort is aan bejaardentehuizen en dagverblijven voor de derde leeftijd.

Welke maatregelen heeft de Executieve tot hiertoe genomen om een nuttig gebruik te maken van het gebouw en werden reeds plannen gemaakt voor een herbestemming van het gebouw ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de exploitatie van het Ontvangstcentrum van de Vlaamse Gemeenschap Kasteel van Ham, behoort tot de bevoegdheid van de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Vraag nr. 64
van 16 januari 1991
van de heer M. OLIVIER

Maaltijdcheques — Kostprijzen

De beslissing van de Vlaamse Executieve om de jaarpremie aan de Vlaamse ambtenaren uit te betalen in de vorm van maaltijdcheques heeft zowel bij de ambtenaren als bij bepaalde winkeliers heel wat wrevel doen ontstaan.

Graag zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. Aan welke instellingen, die rechtstreeks of onrecht-

streeks onder zijn bevoegdheid vallen werden dergelijke cheques uitbetaald ?

2. Hoeveel ambtenaren hebben deze cheques ontvangen ?
3. Hoeveel werd globaal aan de ambtenaren uitbetaald ?
4. Bij welke firma's werden de cheques besteld ?
5. Hoeveel ambtenaren waren betrokken bij de voorbereiding en uitvoering van deze operatie en gedurende hoeveel tijd ?
6. Hoeveel honorarium werd betaald aan het bedrijf dat de organisatie van de verdeling en uitbetaling deed in procent en globaal en dit zowel exclusief en inclusief BTW.
7. Werden diverse bedrijven geraadpleegd ? Zo ja, welke ?
8. Zal de geachte Minister deze operatie evalueren bij de ambtenaren die de cheques hebben ontvangen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik deel het geachte lid mede dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag wordt verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 67
van 22 januari 1991
van de heer A. SCHELLENS

Herstellingswerken Sint-Catharinakerk in Kortrijk-Dutssel — Bedrag en tijdstip

Naast de beschermde waterburcht Horst beschikt de gemeente Holsbeek over vier beschermde kerken op haar grondgebied. De meerderheid daarvan is aan dringende restauratie toe, maar het meest schrijnende voorbeeld is de herstelling van de monumentale toren van de Sint-Catharinakerk te Kortrijk-Dutssel. Wegens de staat van verval en de dringende noodzaak, besliste de gemeenteraad reeds op 21 juni 1974 om herstellingswerken aan deze toren uit te voeren en daarvoor de nodige subsidies aan te vragen. Als laatste onderdeel in dit dossier kan recent, na 16 jaar, de aanbesteding voor deze werken gebeuren.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord verwachten op volgende vragen ?

1. Welk bedrag zal door de overheid worden toegekend om de geplande werken uit te voeren ?
2. Wanneer zullen de herstellingswerken aan de toren worden gerealiseerd ?

Antwoord

Ik moet het geachte lid melden dat de monumenten-

en landschapszorg na de recente staats Hervorming een gewestmaterie is geworden en behoort tot de bevoegdheid van de heer Louis Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

H. WECKX

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
VOLKS GEZONDHEID EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 9
van 16 januari 1991
van de heer M. OLIVIER

Maaltijdcheques — Kostprijs

De beslissing van de Vlaamse Executieve om de jaarpremie aan de Vlaamse ambtenaren uit te betalen in de vorm van maaltijdcheques heeft zowel bij de ambtenaren als bij bepaalde winkeliers heel wat wrevel doen ontstaan.

Graag zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. Aan welke instellingen, die rechtstreeks of onrechtstreeks onder zijn bevoegdheid vallen werden dergelijke cheques uitbetaald ?
2. Hoeveel ambtenaren hebben deze cheques ontvangen ?
3. Hoeveel werd globaal aan de ambtenaren uitbetaald ?
4. Bij welke firma's werden de cheques besteld ?
5. Hoeveel ambtenaren waren betrokken bij de voorbereiding en uitvoering van deze operatie en gedurende hoeveel tijd ?
6. Hoeveel honorarium werd betaald aan het bedrijf dat de organisatie van de verdeling en uitbetaling deed in procent en globaal en dit zowel exclusief en inclusief BTW.
7. Werden diverse bedrijven geraadpleegd ? Zo ja, welke ?
8. Zal de geachte Minister deze operatie evalueren bij de ambtenaren die de cheques hebben ontvangen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 10
van 17 januari 1991
van mevrouw M.P. KESTELIJN-SIERENS

Hoge Raad voor de Thuisverzorging — Artsenvertegenwoordiging

In artikel 13 van het ontwerp-besluit van de Vlaamse Executieve houdende coördinatie en ondersteuning van de thuisverzorging wordt bij de samenstelling van de Hoge Raad voor de Thuisverzorging in principe melding gemaakt van de terminologie vertegenwoordigers van representatieve organisaties of beroepsfederaties van verpleegkundigen, kinesisten enzovoort.

Met betrekking tot de artsenvertegenwoordiging zou ik graag het standpunt vernemen van de geachte Minister aangaande volgende vragen.

1. Waarom bepaalt het besluit slechts drie mandaten voor de huisartsen ? Op een totaal van 28 leden in de Hoge Raad schrijft het besluit slechts 3 vertegenwoordigers voor van de huisartsen, ondanks het feit dat eenieder het eens is over de belangrijke rol van de huisartsen in de thuiszorg.
2. Waarom wordt bij de voordracht van de huisartsenvertegenwoordiging een bepaalde groepering, het Vlaamse Huisartsenforum, met naam genoemd ?

In de Codex Legistiek, uitgegeven door de Diensten van de Eerste Minister wordt onder meer afgeraden om in een wet of reglement individuele of tijdelijke bepalingen op te nemen. Het volstaat inderdaad dat het Vlaams Huisartsenforum, dat vermoedelijk geen rechtspersoonlijkheid heeft, van naam of samenstelling verandert of gewoon ophoudt te bestaan om de normale uitwerking van het besluit gedeeltelijk te ontkrachten.

Waarom vermeldt het besluit niet de vertegenwoordigers van de huisartsen op voordracht van de representatieve artsenorganisaties ?

Antwoord

De Vlaamse Executieve keurde op 21 december 1990 het besluit goed houdende coördinatie en ondersteuning van de thuisverzorging. In dit besluit wordt onder meer de oprichting van een Hoge Raad voor Thuisverzorging aangekondigd. De samenstelling is geregeld op basis van een representatieve vertegenwoordiging van de verschillende beroepsorganisaties die actief bij de thuisverzorging betrokken zijn.

Binnen dit adviesorgaan bestaande uit 36 leden nemen de verpleegkundigen en gezins- en bejaardenhelpsters kwantitatief een belangrijke plaats in. Enerzijds vormen zij de twee disciplines die qua aanwezigheid en prestaties het meest frequent betrokken zijn bij de thuisverzorging. Anderzijds behoren deze beroepsgroepen tot teams of diensten die door de Vlaamse Executieve worden erkend.

In tweede orde qua aantal, volgen onder meer de huisartsen. Zij spelen ontegensprekelijk een belangrijke rol bij de thuisverzorging.

Aangezien van deze Hoge Raad geen medisch-technische adviezen worden verwacht, doch eerder aanbevelingen omtrent de samenwerking rond de patiënt, ligt het voor de hand dat de beroepsgroepen die vermoedelijk het meest frequent voor zorgbemiddeling zullen worden ingeschakeld het sterkst vertegenwoordigd zijn. De huisartsen zullen door hun opleiding en deskundigheid ongetwijfeld een belangrijke stem laten horen in de debatten en de adviezen van de Hoge Raad.

De vertegenwoordiging van de huisartsen in de Hoge Raad zal gebeuren op voordracht van het Huisartsenforum. Tussen de diverse beroeps- en syndicale huisartsenorganisaties en de wetenschappelijke instituten is een overeenkomst gesloten die de voordracht van representatieve vertegenwoordigers in allerlei adviesorganen intern regelt.

De bevoegde Gemeenschapsministers wensen het gezamenlijk optreden van de diverse huisartsenorganisaties via het Huisartsenforum te respecteren.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 80
van 8 januari 1991
van de heer L. VANHORENBEEK

Universiteiten — Taalgebruik bij aanwervingen van professoren

De Universitaire Instelling Antwerpen (UIA) plaatst in het Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde een Engelstalige advertentie met een oproep tot kandidaatstelling voor de benoeming tot hoogleraar in de oogheelkunde.

Is het niet hoogst verwonderlijk dat deze advertentie in het Engels verscheen in een Nederlandstalig medisch tijdschrift, op het ogenblik dat het principe van het Nederlands als onderwijstaal aan de universiteiten aan de orde is ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid hierbij het volgende berichten.

Het publiceren van een Engelstalig vacaturebericht doet geen afbreuk aan het principe van het gebruik van het Nederlands als onderwijstaal aan de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap. Inzonderheid voor de vervulling van vacatures in specialistische vakgebieden zijn internationaal gerichte vacatureberichten vaak een noodzaak om hoog gekwalificeerde vorsers en docenten aan te trekken in het belang van het onderwijs, het onderzoek en de wetenschappelijke dienstverlening.

Vraag nr. 86
van 14 januari 1991
van de heer Jos BOSMANS

Universiteiten — Taalgebruik bij aanwerving van professoren

Enkele weken geleden verscheen in het Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde een advertentie vanwege de Universiteit van Antwerpen (UIA) om kandidaten op te roepen voor de vacante betrekking van hoogleraar in de oogheelkunde. Deze advertentie is volledig in het Engels, terwijl duidelijk wordt gesteld dat de voertaal het Nederlands is („institutional language is Dutch”). Dit tijdschrift richt zich verder tot Nederlandstalige lezers. Bovendien zijn alle andere plaatsaanbiedingen in Nederland of Vlaanderen in dat tijdschrift in het Nederlands opgesteld.

Kan de Minister mij meedelen :

1. of het niet wenselijk is dat de Vlaamse universiteiten, waaronder de Universitaire Instelling Antwerpen (UIA), in hun advertenties meer taalfierheid aan de dag zouden leggen en dat in Nederlandstalige tijdschriften ook Nederlandstalige advertenties zouden worden geplaatst ;
2. welke maatregelen de Minister ter zake neemt ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op de gelijkaardige vraag (nummer 80) gesteld door de heer Luc Vanhorenbeek, lid van de Vlaamse Raad, op 8 januari 1991 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, Nr. 7 van 4 februari 1991, bladzijde 317).

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN
EN OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 18
van 27 december 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Vlaamse overheidssector — Personeelssterkte

Vlaanderen heeft ook administratieve zelfstandigheid verworven (artikel 87 van de bijzondere wet van 8 augustus 1988) en telt vele openbare besturen en overheidsorganisaties.

Het decreet betreffende het bestuurlijk beleid is gestemd en weldra in uitvoering. De vraag is op hoeveel ambtenaren en medewerkers het nieuw statuut van de Vlaamse ambtenaar betrekking heeft of kan hebben, rechtstreeks of onrechtstreeks.

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te mogen vernemen :

1. wanneer een „officiële” inventaris van de personeelssterkte van de Vlaamse overheidssector wordt gemaakt, naar analogie met het „algemeen overzicht van de personeelssterkte in de overheidssector” (jaarlijks per 30 juni) ;
2. hoeveel ambtenaren of gelijkgestelden (zie genoemd overzicht) er nu in Vlaanderen zijn en worden gepland (formatie), binnen :
 - het ministerie/de 6 departementen ;
 - de zogenaamde instellingen van openbaar nut ;
 - het onderwijzend personeel, in
 - het gemeenschapsonderwijs (inclusief universiteiten) ;
 - het gesubsidieerd onderwijs :
 - * gemeentelijk ;
 - * provinciaal ;
 - * vrij ;
 - de plaatselijke en provinciale besturen :
 - de gemeenten ;
 - de intercommunales ;
 - de provincies ;
 - wetgevende macht :
 - de Vlaamse Raad.

5. Vlaamse Huisvestingsmaatschappij	83	44	127
6. Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme	73	36	109
7. Kind en Gezin	974	171	1.145
8. ARGO	435	94	529
9. Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering	462	120	582
10. Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening	1.405	291	1.696
11. VDAB	954	1.952	2.906
12. Dienst voor de Scheepvaart	470	30	500
13. Maatsch. Brugse Zeevaartinrichtingen	154	25	179
14. Nationaal Waarborgfonds schoolgebouwen (1)	18	7	25
15. Fonds Provinciale en Gemeentelijke Schoolgebouwen (1)	54	10	64
16. IMALSO	131	6	137
17. UZ Gent	135	2.907	3.042
18. GOM Antwerpen	20	5	25
19. GOM Limburg	18	2	20
20. GOM Vlaams Brabant	21	4	25
21. GOM Oost-Vlaanderen	22	12	34
22. GOM West-Vlaanderen	23	5	28
23. SERV	31	22	53
24. GIMV	—	47	47
25. BRT	2.315	534	2.849
26. MIVG (2)	—	573	573
27. MIVA (2)	—	1.140	1.140
28. NMVB (2)	—	3.250	3.250

(1) over te hevelen naar DIGO
 (2) intussen overgeheveld naar Vlaamse Vervoermaatschappij

Antwoord

1. Zodra het departement Algemene Zaken en Financiën van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap operationeel zal zijn, beschikt de Vlaamse Gemeenschap over een horizontale administratie, namelijk de Administratie Ambtenarenzaken, die kan worden belast met de opmaak van een officiële inventaris van de personeelssterkte van de Vlaamse overheidssector.

Een eerste inventaris met de personeelssterkte op 30 juni 1991 zal dan ook worden opgemaakt in de tweede helft van dit jaar.

2. Niettemin kunnen de volgende cijfers betreffende de Diensten van de Vlaamse Executieve en de Vlaamse Instellingen van Openbaar Nut worden medegedeeld.

a. Diensten van de Vlaamse Executieve

	Vast	Andere	Totaal
1. Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	10.377	1.914	12.291
2. Wetenschappelijke Instellingen	99	44	143

b. Instellingen van Openbaar Nut : (per 1 juli 1990)

	Vast	Andere	Totaal
1. CGIS	46	34	80
2. Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen	19	1	20
3. OVAM	112	34	146
4. Vlaamse Landmaatschappij	291	73	364

Voor wat betreft het onderwijzend personeel wordt het geachte lid verwezen naar de gegevens, te vragen aan de bevoegde Gemeenschapsminister van Onderwijs.

De statistische gegevens inzake provinciale en plaatselijke besturen zullen het geacht lid rechtstreeks worden toegestuurd, zodra deze beschikbaar zijn.

Ten slotte wordt er de aandacht op gevestigd dat de personeelsformatie van de Vlaamse Raad op geen enkele wijze ressorteert onder de bevoegdheid van de Vlaamse Executieve, zodat deze hierop geen antwoord kan verstrekken.

Vraag nr. 19 van 4 januari 1991 van de heer R. VAN HOOLAND

GECO's — Aantal, statuut, financiering en toekomst

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te mogen vernemen :

- 1 het aantal GECO's in respectievelijk de Vlaamse overheidssector, de autonome instellingen, lokale besturen (steden en gemeenten, openbare centra voor maatschappelijk welzijn (OCMW's), gemeentelijke VZW's), provinciale besturen en diensten, intercommunales, liefst per instelling, bijvoorbeeld gemeente enzovoort ;

2. het regime in 1991, naar aantal, statuut en financiering ;
3. wat de toekomst van de GECO's op langere termijn is onder andere ingevolge de wet van 20 februari 1990 op het eenheidsstatuut.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling.

Antwoord

Voor wat betreft het eerste en tweede deel van zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar het antwoord verstrekt door de Gemeenschapsminister van Tewerkstelling.

Inzake het derde deel van zijn vraag kan volgende toelichting worden verstrekt.

Voor zover aan de voorwaarden gesteld in de artikelen 8 en 9 van de wet van 20 februari 1990 betreffende het personeel van de overheidsbesturen en van sommige instellingen van openbaar nut voldaan wordt, kan door de personeelsleden die in de hoedanigheid van gesubsidieerd contractueel (GECO) bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zijn tewerkgesteld, het voordeel worden ingeroepen van het recht om prioritair te worden aangeworven in een statutaire betrekking.

De bij laatstvermeld Ministerie tewerkgestelde gesubsidieerde contractuelen, die van laatstvermeld prioritairrecht kunnen genieten en op 31 december 1991 vijftig jaar oud zijn, of die geslaagd zijn in een door het Vast Wervingssecretariaat georganiseerd vergelijkend wervingsexamen, worden na 31 december 1991 ambtshalve in dienst gehouden.

Wanneer een onder het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ressorterend gesubsidieerd contractueel die onder de toepassing valt van de wet van 20 februari 1990 niet geslaagd is in de vóór 31 december 1991 aangekondigde examens die in het kader van de overgangsbepalingen van deze wet worden georganiseerd, geniet hij anderzijds bij voorrang van de organieke regeling voor de indienstneming van contractuelen (zoals bepaald bij artikel 4 van voormelde wet houdende wijziging van het artikel 8, § 2 van het koninklijk besluit nummer 56 van 16 juli 1982 betreffende de indienstneming in sommige overheidsdiensten).

Volgens deze organieke regeling zijn contractuele aanwervingen mogelijk om te voldoen aan uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoeften, of om bijkomende of specifieke opdrachten te vervullen of om ambtenaren te vervangen die hun betrekking niet of slechts deeltijds bekleeden.

De Vlaamse Executieve mag anderzijds in afwijking van hogergenoemde organieke regeling personeelsleden aanwijzen die onder arbeidsovereenkomst in dienst worden gehouden.

Vraag nr. 20 van 7 januari 1991 van de heer J. VAN EETVELT

Sociale programmatie 1990 — Vergoedingen

Bij ministerieel rondschriften van 7 januari 1990 werd gemeld onder welke voorwaarden de weddeschalen in de regionale en lokale besturen kunnen worden aangepast vanaf 1 november 1990 bij toepassing van het intersectorieel akkoord van sociale programmatie. Tevens werd het bedrag van 37.025 frank naar 37.766 frank opgetrokken bij bevordering van een graad van weddegroep A naar weddegroep B en werd de gewaarborgde minimumbezoldiging eveneens aangepast.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

1. Mag er eveneens een aanpassing worden doorgevoerd voor :

- het grensbedrag voor de toekenning van de diplomabijslag (979.886 frank op jaarbasis per 1 januari 1990) ;
- de grensbedragen voor het bekomen van de haard- of standplaatsvergoeding (573.795 frank en 656.067 frank op jaarbasis vanaf 1 januari 1990) ?

Het niet aanpassen van deze bedragen zou er immers toe leiden dat een aantal personeelsleden wel een weddeverhoging zullen genieten waarbij hun diploma- en/of hun haard- of standplaatsvergoeding echter komt te verminderen.

2. Zullen de maximumbedragen voor de diplomavergoeding en de bedragen voor de haard- of standplaatsvergoeding eveneens worden verhoogd ?

Antwoord

Hoewel een verdere verhoging van zowel de bedragen als de grensbedragen van de diplomabijslag en de haard- en standplaatstoelage misschien logisch zou zijn, is dit wettelijk gezien onmogelijk. Immers, artikel 148 van de Nieuwe Gemeentewet bepaalt uitdrukkelijk dat het gemeentepersoneel onder dezelfde voorwaarden als het personeel der ministeries volgende toelagen geniet : haard- en standplaatstoelage, kinderbijlagen, vakantiegeld en gezinsvakantiegeld. Geen enkele andere toelage of vergoeding mag worden toegekend dan binnen de grenzen van de door de Koning vastgestelde algemene bepalingen. De toekenning van de haard- en standplaatstoelage wordt dus strikt geregeld door het koninklijk besluit van 30 januari 1967 houdende toekenning van een haardtoelage of een standplaatstoelage aan het personeel der ministeries, zoals laatst gewijzigd op 20 maart 1990 : hierbij werd reeds rekening gehouden met de verhoging van de weddeschalen op 1 november 1990. Voor een verdergaande verhoging zou een wijziging van de Nieuwe Gemeentewet noodzakelijk zijn. Voor de verhoging van de diplomabijslag zou een wijziging van het koninklijk besluit van 18 januari 1974 tot vaststelling van de algemene bepalingen

gen betreffende de toekenning van een diplomabijslag aan sommige personeelsleden van de provincies, gemeenten, agglomeraties en federaties van gemeenten, gewijzigd bij koninklijk besluit van 13 maart 1974 en bij koninklijk besluit van 29 januari 1990, noodzakelijk zijn. De verhoging der weddeschalen was mogelijk doordat in artikel 5 van het koninklijk besluit van 25 juni 1990 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de weddeschalen van het provincie- en gemeentepersoneel uitdrukkelijk werd vermeld dat de opgesomde weddeschalen minimumweddeschalen zijn.

Vraag nr. 21
van 10 januari 1991
van de heer G. JANZEGERS

Veldwetboek van 1886 — Aanpassing

Een voor Keerbergen unieke rij eiken in het Vossekot werd op donderdag 23 augustus 1990 van voet tot kruin gesnoeid. Dit gebeurde op basis van artikel 37 van het veldwetboek van 1886 : „Degenen over wiens eigendom takken van bomen hangen, kan de buur noodzaken die takken af te snijden”.

Dit op zich redelijk artikel maakt echter geen onderscheid tussen een onverzorgde scheefgroeiende appelaar en bijvoorbeeld een rij karakteristieke en landschapsverfraaiende bomen. In het geval van Keerbergen kreeg de eigenaar de steun van het gemeentebestuur van Keerbergen en van de Keerbergse Milieugroep. Er was zelfs een betoging voor het behoud van de bomen. Maar het Hof van Beroep schorste de uitspraak van de Vrederechter en eiste de verwijdering van de overhangende takken, wat in volle zomertijd tot de halvering van de kruinen leidde.

In een brief aan het gemeentebestuur van Keerbergen schreef de geachte Gemeenschapsminister dat „het artikel (= artikel 37 van het veldwetboek) is aan herziening toe, aangezien het onvoldoende rekening houdt met de zorg die dient te worden besteed aan waardevolle boombestanden”.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of hij inzake de herziening van dit artikel reeds het nodige heeft gedaan.

Verder zou ik willen weten of het niet aangewezen is, rekening houdend enerzijds met het in se redelijke van het bewuste artikel en anderzijds met de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht, de eventuele herziening van dit artikel (en wellicht van het hele veldwetboek) interkabinettair aan te pakken samen met de Gemeenschapsministers Waltniel (bevoegd voor Monumenten en Landschappen) en Kelchtermans (bevoegd voor Natuurbehoud).

Tot slot kan natuurlijk ook de vraag worden gesteld of men in het geval-Keerbergen zich niet te zeer aan de letter van de wet heeft gehouden en te weinig aan de geest, iets dat wel met de tijd verandert . . .

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Van zodra ik door het gemeentebestuur van Keerber-

gen in kennis werd gesteld dat ingevolge de strikte toepassing van artikel 37 van het veldwetboek onherroepelijke schade zou worden aangebracht aan een landschappelijk waardevol bomenbestand heb ik onmiddellijk aan de Voorzitter van de Vlaamse Executieve en aan de Gemeenschapsministers bevoegd voor Ruimtelijke Ordening en voor Natuurbehoud gevraagd de nodige initiatieven te nemen om enerzijds de bescherming van het eigendomsrecht, zoals gewaarborgd door onder meer artikel 37 van het veldwetboek en anderzijds de zorg voor het natuurbehoud zoals geacht door de wetgeving op de stedenbouw met elkaar in overeenstemming te brengen.

Tot op heden werd ik nog niet in kennis gesteld van de resultaten van mijn tussenkomsten ter zake.

Aangezien deze materie echter niet tot mijn bevoegdheid behoort, dien ik het geachte lid dan ook voor het antwoord op zijn vraag te verwijzen naar de ter zake bevoegde Gemeenschapsministers, die zowel door mijzelf als door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve einde 1989 werden aangezocht een initiatief op decretaal vlak te nemen.

Vraag nr. 26
van 18 januari 1991
van de heer G. MOMMERENCY

Visserijscholen aan de kust — Toekomstplannen

Op een vergadering met alle visserijscholen aan de kust, heeft de geachte Minister Coens van het Vlaams Ministerie van Onderwijs volgende toekomstplannen met betrekking tot de visserijscholen naar voor gebracht :

1. de Nieuwpoortse visserijschool moet worden opgedoekt ;
2. de visserijscholen te Oostende blijven bestaan maar moeten samenwerken ;
3. de visserijschool te Knokke-Heist blijft gewoon in zijn huidige vorm behouden.

Het opdoeken van de Nieuwpoortse visserijschool heeft een nefaste invloed op de toekomst van de Nieuwpoortse visserij en betekent in feite het verdwijnen ervan.

De Nieuwpoortse visserij is goed voor een jaarlijks omzetcijfer van 1,4 miljard frank, een tewerkstelling van ruim 300 personen en jaarlijks financiële afdrachten (belastingen, sociale bijdragen, BTW) aan de overheid van 180,5 miljoen frank. Deze economische activiteit is één van de weinige streekeigen activiteiten in de Westhoek en er wordt een streek gecreëerd die sociaal-economisch onderontwikkeld is.

Gezien de inpassing van de plaatselijke visserijschool binnen de lokale vrije scholengemeenschap en de lagere onderwijskosten die hiervan het gevolg zijn, is een bijdrage van 180,5 miljoen frank afdrachten vanwege de Nieuwpoortse visserijsector aan de nationale overheid zeker ruim voldoende om deze onderwijskosten te dekken.

1. Is de geachte Minister zich bewust van de nefaste invloed van het opdoeken van de plaatselijke visse-

rijschool en de toekomst van de Nieuwpoortse visserij ?

De keuze voor het vissersberoep wordt in verregaande mate bepaald door elementen van psychologische en sociologische aard, Wanneer jonge mensen dan daadwerkelijk hebben beslist om in de haven hun toekomst op te bouwen en een onderwijsopleiding in die zin te volgen, is de aanwezigheid van plaatselijke onderwijsmogelijkheden van fundamenteel belang voor de daadwerkelijke keuze voor het beroep.

De lagere opleiding van jongeren vanaf 12 jaar moet plaatselijk worden georganiseerd zonet zal men zeer gemakkelijk overstappen naar andere onderwijsopleidingen die wel plaatselijk te Nieuwpoort worden ingericht. Dit is hetzelfde als bij andere opleidingen waar de lagere school plaatselijk wordt georganiseerd terwijl hogere scholing en universitair onderwijs slechts in de grote steden aanwezig is.

2. Heeft de geachte Minister rekening gehouden met de sterke sociaal-psychologische elementen die een rol spelen bij de keuze van het vissersberoep ? Houdt de Minister rekening met het lagere niveau van de opleiding te Nieuwpoort en daarmee de geringe bereidheid van jonge kinderen van 12 jaar en hun ouders grote afstanden te overbruggen om dit soort onderwijs te volgen ?

3. Heeft de geachte Minister rekening gehouden met de baanbrekende rol van het Nieuwpoortse visserijonderwijs bij de opleiding van kansarme, laaggeschoolde en schoolmoeë jongeren ?

De sterke praktijkgerichtheid van het onderwijs, de grote motivatie van de kandidaatvissers en de sterke psychologische binding met het plaatselijk zee- en havenmilieu en dus ook met het toekomstige mariene beroep van visser, zijn een model voor de opleiding en arbeidsmotivatie van kansarme jongeren in onze steeds ingewikkelder maatschappij.

4. Is de geachte Minister zich bewust van de zeer gebrekkige rol van de zeevisserij scholen als toeleveringsbron van geschoolde arbeidskrachten aan de Belgische visserij ?

Een groot aantal visserij scholen aan de kust blijken duidelijk hun doel voorbij te schieten en grotendeels te fungeren als opleidingscentrum voor bedrijven die helemaal niets te maken hebben met de Belgische zeevisserij. Vooral de Regie voor Maritiem Transport (RMT) en de plaatselijke baggerondernemingen zijn een geliefd toevluchtsoord voor afgestudeerden van de zogenaamde zeevisserij scholen.

De vissersschool van Nieuwpoort blijkt daarbij de hoogste efficiëntie te behalen van alle bestaande visserij scholen : liefst 80 ten honderd van de afgestudeerden komt daadwerkelijk in de visserij terecht.

Gezien de meeste visserij scholen langs de Belgische kust slechts zeer gedeeltelijk hun rol van opleidingscentrum voor de zeevisserij vervullen, zijn de bestaande leerlingcijfers van de verschillende visserij scholen volstrekt onbetrouwbaar.

Een nieuwe classificatie van leerlingcijfers in de

verschillende visserij scholen dringt zich op. Daarbij kan de opleidingsefficiëntie, dit wil zeggen het aandeel van de leerlingen in de verschillende visserij scholen die daadwerkelijk als nieuw opgeleide arbeidskrachten het beroep van visser uitoefenen, als leidraad dienen. Deze cijfers geven een fundamenteel ander beeld van het daadwerkelijke belang van de verschillende zeevisserij scholen voor de Belgische zeevisserij.

Van de vijf visserij scholen aan de kust, komt Nieuwpoort dan op een gedeelde derde plaats samen met de vrije visserij school Paster Pype te Oostende.

5. Is de geachte Minister bereid om bij de herstructurering van het zeevisserij-onderwijs rekening te houden met het daadwerkelijke belang van de verschillende visserij scholen voor de Belgische zeevisserij ?

De totale schoolbevolking in de Belgische visserij scholen is totaal niet relevant voor de werkelijke onderwijsfunctie ten behoeve van de Belgische zeevisserij. Het percentage werkelijke varenden na afstudering is slechts de helft van de totale huidige schoolbevolking en de visserij scholen spelen dus helemaal niet de rol die hun is toebedeeld.

Enkel Nieuwpoort heeft over de voorbije tien jaar permanent zijn rol van opleidingscentrum voor de plaatselijke visserij kunnen waarmaken : het ware dan ook pertinent onlogisch precies dit modelvoorbeeld van een efficiënt visserijonderwijs op te doen.

6. Is het volgens de geachte Minister niet aangewezen de herstructurering van het zeevisserij-onderwijs niet enkel door te voeren op basis van het leerlingenaantal maar ook en vooral rekening houdend met de daadwerkelijke bijdrage van de verschillende zeevisserij scholen aan de Belgische zeevisserij ?

Het is duidelijk dat het Belgische zeevisserij-onderwijs niet de rol vervult waarvoor het initieel is ontworpen en wordt gesubsidieerd.

7. Is het dan ook volgens de geachte Minister niet noodzakelijk, veeleer over te gaan tot een interne en inhoudelijke herstructurering van het zeevisserij-onderwijs in plaats van een botte rationalisatie enkel gebaseerd op de leerlingenaantallen in de verschillende visserij scholen ?

Gezien zijn hoge aantal varende afgestudeerden, kan de interne werking en organisatie van de Nieuwpoortse visserij school daarbij perfect als voorbeeld dienen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie en aan de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs.

Antwoord

Ik verwijst het geachte lid naar het antwoord dat wordt verstrekt door de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, tot wiens bevoegdheid deze aangelegenheid behoort.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE
WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 58
van 27 december 1990
van de heer M. DESUTTER

Buurtspoorwegen aan de Kust — Eindejaarsregeling

Na een succesvol experiment vorig jaar met nachtbussen in Oostende werd algemeen verwacht dat de Nationale Maatschappij van de Buurtspoorwegen (NMVB) dit initiatief zou doorzetten over de gehele kust.

Op 1 januari reden nachtbussen in Oostende om het uur vanaf 1 uur 's nachts tot 6 uur 's morgens. Spijtig genoeg moesten inwoners wonend tussen Oostende en De Panne enerzijds en Knokke-Heist anderzijds gespeend blijven van deze service op een ogenblik dat de overheid de mond vol heeft van openbaar vervoer en dienstverlening.

Voor het realiseren van de nachttrams langs de kust zouden er vier mensen nodig zijn. De Directie van de NMVB-Oostende zou het tekort aan personeel hebben aangewezen als reden voor het niet-inzetten van nachttrams, dit in tegenstelling met de gedane beloften.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke maatregelen hij neemt opdat op 1 januari 1991 ook de kustbewoners zouden kunnen genieten van een veilig transportmiddel via het openbaar vervoer.

Antwoord

In navolging van vorig jaar, werd op oudejaarsavond 1990-1991, een aanbod nachtbussen ingelegd in de omgeving van Oostende.

Met 4 autobussen werden, om het uur tussen 01.00 uur en 07.00 uur, de wijken Stene, Raversijde, Mariakerke, Vuurtoren en Conterdam evenals Bredene en Zandvoorde, verbonden met het Oostendse stadscentrum.

Betreffende het realiseren van nachttrams tijdens deze periode, dienen wij erop te wijzen dat in deze geen belofte werd gedaan.

Met betrekking tot de eerstvolgende jaarwisseling is de Vlaamse Vervoermaatschappij bereid, voor alle tijdig ingediende voorstellen, een onderzoek in overweging te nemen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)**L. WALTNIEL**

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE
ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 48
van 27 december 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Vestiging chemisch bedrijf in Ternat — Milieuhinder

In de gemeente Ternat is er heel wat verzet tegen een mogelijke vestiging van het chemisch bedrijf Sun Chemicals, dat onder meer inktproducten vervaardigt.

Ook in de gemeente Sint-Pieters-Leeuw was er nogal wat protest tegen de vestiging van dit bedrijf.

Volgens de plaatselijke milieuvereniging Zenne en Zoniën was Sun Chemicals immers verantwoordelijk voor heelwat reukhinder en voor de vervuiling van het plaatselijke grondwater.

Kan de geachte Minister mij mededelen of dit bedrijf over de nodige vergunningen beschikt ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat gezien de gestelde vraag betrekking heeft op een particulier geval en het niet tot de geplogenheden behoort dergelijke gevallen in openbare documenten te behandelen, het geachte lid met een afzonderlijk schrijven persoonlijk op de hoogte zal worden gebracht van deze zaak.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 44
van 30 november 1990
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Beverrat — Bedreiging voor waterlopen

De beverrat (*myocastor coypus*) werd in de omgeving

van Tienen gesignaleerd. Hij zou evenals de muskusrat de onbevaarbare waterlopen verkiezen als leefomgeving. Dit houdt andermaal een bijkomende bedreiging in voor de stabiliteit van de oevers en de dijken en dus voor overstromingen en schade aan eigendommen.

Kan de geachte Minister mij meedelen of de beverrat net als de muskusrat wordt bestreden of zal worden bestreden als schadetoebrenger aan de waterbeheersingsinfrastructuur.

1. Kunnen de reeds beperkte diensten van muskusratbestrijding deze bijkomende bestrijding aan ?
2. Zal de bestrijdingsuitrusting moeten worden aangepast of volstaat de uitrusting die wordt gebruikt bij de muskusratbestrijding ?
3. Worden de muskusratbestrijders ingelicht en bijgeschoold om de beverrat efficiënt te kunnen bestrijden ? Ik neem immers aan dat de eigen leefwijze van de beverrat een geëigende bestrijdingstactiek noodzaakt. Destijds kon de muskusrat zich vrij gemakkelijk verspreiden omdat het probleem te licht werd ingeschat. Hopelijk begaat de overheid in Vlaanderen nu niet dezelfde fout.
4. Wordt de bestrijding van de beverrat gecoördineerd door de diensten van de geachte Minister ? Hoe, op welke wijze en wat wordt gecoördineerd ?

Ik had graag van de geachte Minister een duidelijk antwoord op elke vraag afzonderlijk.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid vooreerst mede te delen dat de beverrat (*myocastor coypus*) inderdaad een bijkomende bedreiging inhoudt voor de stabiliteit der oevers en dijken van de onbevaarbare waterlopen. Deze bedreiging moet echter enigszins worden gerelativeerd aangezien de beverrat, afkomstig uit Zuid-Amerika, slecht bestand is tegen strenge winters en dus blijkbaar slechts voorkomt omdat ze ofwel wordt gekweekt, ofwel regelmatig wordt ingevoerd of uitgezet ter beperking van de vegetatie in vis- en siervijvers.

Het is dan ook niet te verwonderen dat de beverrat de laatste jaren, met zeer zachte winters, meer en meer wordt gesignaleerd, des te meer daar de muskusratvangers, die sedert 1 augustus 1989 behoren tot de dienst Landbouwstructuren van de Algemene Technische Diensten, de gevangen of gedode beverratten als bijvangst dienen te vermelden in hun verslagen. Aldus noteerden ze in 1990, verspreid over de provincies Antwerpen, Vlaams Brabant en Limburg, een zestigtal vangsten, waarvan het merendeel langs de Maaskant en in de grindkuilen aldaar. De vangsten gebeuren steeds met zogenaamde aasklemmen tijdens de lentrek.

Voor wat de organisatie van de bestrijding van de beverrat betreft deel ik het volgende mede.

1. Het aantal muskusratvangers bedraagt thans 40 en het zal dank zij de voorzieningen in de begroting 1991 kunnen worden uitgebreid tot 45. Op het eerste gezicht dient deze uitgebreide personeelssterkte te voldoen om momenteel het hoofd te bieden aan de bijkomende bestrijding van de beverrat.

2. Aangezien de beverrat thans wordt gevangen met de aasklemmen voorzien voor het vangen van de muskusrat, volstaat blijkbaar momenteel nog de bestaande bestrijdingsuitrusting. Teneinde evenwel klaar te staan voor een eventuele uitbreiding van de beverrat, zal onderzoek naar een meer gepaste bestrijdingsuitrusting worden gedaan.
3. Over de efficiënte en specifieke bestrijdingstechnieken van de beverrat zijn noch bij mijn diensten, noch bij het Ministerie van Landbouw bruikbare gegevens beschikbaar. De ervaring, opgedaan bij de sporadische vangst van de beverrat door enkele muskusratvangers, zal bij alle ploegen worden verspreid.
4. De bestrijding van de beverrat wordt gecoördineerd op dezelfde wijze als de bestrijding van de muskusrat. Deze coördinatie gebeurt voor de onbevaarbare waterlopen binnen de dienst Landbouwstructuren door twee coördinatoren (één voor de provincies West- en Oost-Vlaanderen en één voor de provincies Antwerpen, Limburg en Vlaams Brabant), die de geprivatiseerde bestrijding, de eigen muskusratvangers en bestrijding door de provincies, gemeenten, polders en wateringen in provinciale muskusratbestrijdingscomités coördineren. Deze comités bestaan reeds in de provincies West- en Oost-Vlaanderen en ze worden opgericht in de provincies Antwerpen, Vlaams Brabant en Limburg.

Ten slotte deel ik het geachte lid mede dat het in mijn bedoeling ligt de beverrat te laten toevoegen aan de lijst der schadelijke organismen, bedoeld in het koninklijk besluit van 19 november 1987 betreffende de bestrijding van voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen. Een dergelijke toevoeging is trouwens een logisch gevolg van de reeds genoemde waarnemingen en de meldingen van schade aan landbouwgewassen door het Ministerie van Landbouw.

Vraag nr. 45 van 3 december 1990 van de heer G. JANZEGERS

Aanwezigheid beverratten — Getroffen maatregelen

Volgens een bericht, verschenen in Natuureservaten van september 1990, zou eind mei de beverrat (*myocastor coypus*) voor het eerst zijn opgedoken in ons land (streek van Sint-Truiden).

Dit Zuidamerikaanse knaagdier, omwille van zijn pels in diverse Europese landen ingevoerd en ten dele verwilderd, leeft net zoals de muskusrat (*ondatra zibethicus*) in diepe holen langsheen de waterkant.

Dit vrij grote dier van 3-9 kilogram (muskusratten halen hoogstens 2 kilogram) wordt tot nu als weinig schadelijk ervaren en daarom ook getolereerd. Ook zou het moeilijk strenge winters overleven, wat niet verhindert dat er in de Skandinavische landen diverse kolonies zijn.

Een en ander stelt weer het probleem van de belasting van onze reeds zwaar beproefde fauna en flora door import van exoten die meestal ook buiten de normale ecologische kringloop vallen (onder meer het ontbreken van predatoren).

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Zullen er maatregelen worden genomen met betrekking tot de aanwezigheid van de beverrat in ons land ?
2. Wordt er toezicht gehouden op de verspreiding van dieren en planten die niet inheems zijn ? Leidt dit toezicht tot bepaalde maatregelen ? Zo ja, graag een overzicht van de werkzaamheden ter zake van de laatste jaren.
3. Veel schade, waarvoor de gemeenschap moet opdraaien (muskusrat, grijze eekhoorn, . . .). is het gevolg van de slordigheid of het gebrek aan verantwoordelijkheidszin van kwekers, dierenliefhebbers, eigenaars van dierentuinen en dergelijke).

Zijn er dienaangaande reeds maatregelen getroffen en zo ja, welke ?

Antwoord

Ik verwijs het geachte lid naar mijn antwoord op de parlementaire vraag nummer 42 van 30 november 1990, gesteld door mevrouw Merckx-Van Goey.

Aansluitend aan dit antwoord kan ik mededelen dat het ontwerp-besluit van introductie van niet-inheemse diersoorten dat aan de Raad van State werd voorgelegd ook maatregelen voorstelt ten opzichte van de introductie van exoten in de natuur door nalatigheid van de eigenaar der dieren.

Vraag nr. 54 van 19 december 1990 van de heer G. JANZEGERS

Wantoestanden Olmense Zoo — Normen huisvesting dieren

Naar aanleiding van een bezoek aan vertegenwoordigers van de Koninklijke Maatschappij voor Dierenbescherming, van de Maatschappij tegen de Wreedheid jegens de Dieren (Veeweyde) en van het Koninklijk Belgisch Instituut voor de Bescherming van de Vogels op vrijdag 10 augustus 1990 aan de Olmense Zoo (fusiegemeente Balen), kwamen heel wat wantoestanden aan het licht. De verenigingen spraken van een dierenconcentratiekamp met onaangepaste en vuile kooien waarin dieren te lijden hadden van slechte verzorging, verveling en stress.

De eigenaar, die vroeger reeds werd veroordeeld wegens het illegaal houden van beschermde vogels, verdedigde zich met de stelling dat er geen normen bestaan inzake de huisvesting van dieren in een zoo. De rijks-wacht diende zich dan ook te beperken tot het in beslag nemen van beschermde dieren (vogels, primaten en zeehonden).

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Naar verluidt zou de wet enkel een onderzoek de commode et incommodo opleggen. In dit onderzoek is er geen aandacht, noch voor de bekwaamheid van de aanvrager, noch voor de normen die te

maken hebben met de verzorging en de huisvesting van de betrokken dieren. Zou het niet aangewezen zijn de bouw- en de exploitatievergunning te koppelen aan voorwaarden die een correcte huisvesting en behandeling garanderen van de dieren ?

2. Kan hierover overleg gebeuren met de Staatssecretaris voor Europese Zaken en Landbouw, die bevoegd is, zowel voor exotische dieren als voor het dierenwelzijn (wet van 14 augustus 1986) ?
3. Zou eigenlijk ook niet de vraag moeten worden gesteld of op dit ogenblik het opsluiten van dieren in dierentuinen nog langer is verantwoord ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat een dierentuin krachtens het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming (verder ARAB) — zie rubriek B2. Bestendige diergaarden en dierentuinen, van de zogenaamde indelingslijst van Titel 1, Hoofdstuk II van het ARAB — een inrichting is die een exploitatievergunning nodig heeft.

De doelstelling van deze reglementering is evenwel de hinder voor de buurt tot een normaal peil terugbrengen. Dit kan door gewoon geen vergunning uit te reiken of de verleende vergunning te doen afhangen van bepaalde vergunningsvoorwaarden.

Gelet op de doelstelling kunnen deze voorwaarden dan ook slechts indirect weerslag hebben op de gezondheid en/of het welzijn van dieren (bijvoorbeeld een verplichting de hokken regelmatig te reinigen heeft niet alleen een gunstig effect op eventuele geurhinder maar ook onrechtstreeks op de leefomstandigheden van de dieren).

Wat de bouwvergunning betreft en de eraan gekoppelde procedure moet ik het geachte lid verwijzen naar mijn collega bevoegd voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Voor het overige is een optreden van de diensten van Waters & Bossen mogelijk in verband met eventueel gevangenhouden vogels op basis van het koninklijk besluit van 9 september 1981 betreffende de bescherming van vogels in het Vlaamse Gewest, een uitvoeringsbesluit van de jachtwet van 28 februari 1882.

Zoals het geachte lid zelf in een tweede onderdeel van zijn vraag schrijft is het dierenwelzijn een bevoegdheid van de (nationale) Staatssecretaris voor Europese Zaken en Landbouw. Hij lijkt dan ook de aangewezen persoon een stelling in te nemen omtrent het derde onderdeel van zijn vraag.

Vraag nr. 55 van 19 december 1990 van de heer G. JANZEGERS

Bosdecreet — Samenstelling adviescommissie

Op 18 mei 1990 werd het bosdecreet goedgekeurd door de Vlaamse Raad. In artikel 27 van dit decreet lezen we dat er per houtvesterij door de Vlaamse Executieve een adviescommissie wordt ingesteld. Die commissie, waarvan de Vlaamse Executieve de opdracht, de sa-

menstelling en de werkingsregelen bepaalt, komt minstens tweemaal per jaar samen.

In een open brief dringt de beleidswerkgroep van de Regionale Vereniging Natuur en Landschap er op aan dat in deze adviescommissie, naast bosbouwingenieurs, ook biologen, ecologen, natuurbeschermers en natuurgidsen hun ervaring kunnen inbrengen. Verder zou het opnemen van lokale vertegenwoordigers een extra inbreng aan ervaring garanderen. Concreet worden door de stellers van de brief de volgende groepen opgesomd die zouden moeten kunnen zetelen in de adviescommissie: de nationale en/of plaatselijke natuur- en milieuverenigingen, de dienst Natuurbehoud, de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud, de Dienst Groen, Waters en Bossen, de Vlaamse Hoge Bosraad en het Instituut voor Natuurbehoud.

Deze voorstellen lijken me redelijk en verantwoord.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of hij deze mening deelt en het nodige zal doen bij de samenstelling van die adviescommissie.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid te laten weten dat ik inderdaad van mening ben dat de adviescommissies der bosreservaten multidisciplinair dienen samengesteld.

Bij de samenstelling van de commissies zullen plaatselijke deskundigen in de eerste plaats in aanmerking komen.

Vraag nr. 56 van 20 december 1990 van de heer W. KUIJPERS

Adviescommissie bosreservaten — Profiel

Artikel 27 van het bosdecreet stelt dat er per houtvesterij een adviescommissie wordt opgericht voor de bosreservaten.

De Vlaamse Executieve zou hiervan de opdracht, de samenstelling en de werkingsregels moeten bepalen.

Graag vernam ik van de geachte Minister of hij ook de andere instellingen en organisaties wat het milieubehoud betreft bij het beheer van de bosreservaten wil betrekken. Op deze wijze zouden in die adviescommissie, naast bosbouwingenieurs, ook biologen, ecologen, natuurbeschermers en natuurgidsen hun ervaring kunnen valoriseren. Ook ware het logisch dat men niet zou voorbijgaan aan de plaatselijke natuur- en/of milieuverenigingen.

Wat doet de geachte Minister ter zake ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid te laten weten dat per houtvesterij een adviescommissie zal worden opgericht voor de bosreservaten.

Het is daarbij de bedoeling om deze adviescommissies op een brede basis samen te stellen. Niet zozeer de wetenschappelijke middens maar vooral plaatselijke

natuurbeschermers, al dan niet werkzaam in verenigingen zullen er deel van uitmaken.

Ik verwacht van deze commissies dan ook een wezenlijke bijdrage bij het beheer van de bosreservaten.

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 44 van 19 november 1990 van de heer W. KUIJPERS

Wereldomroep — Samenwerking Vlaanderen en Nederland

Radio Nederland Wereldomroep zendt met een 350-tal medewerk(st) in elf verschillende talen uit en is een volledig zelfstandige zender met overzeese en Europese uitzendingen.

Zou het niet aangewezen zijn, mede omwille van het besparende en de internederlandse cultuurfactor dat de Vlaamse en Nederlandse BRT-wereldomroepen zouden samenwerken ? Indien ja, hoe ziet de geachte Minister deze samenwerking ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag naar een mogelijke samenwerking tussen de Vlaamse en Nederlandse Wereldomroepen: kan ik het geachte lid de hiernavolgende gegevens, verstrekt door de BRT, meedelen.

„ 1. Doelstellingen

De Vlaamse Wereldomroep heeft er twee :

1. Vlamingen die in het buitenland verblijven in contact houden met het moederland ;
2. Vlaanderen, in al zijn aspecten, op een journalistiek verantwoorde manier beter bekend maken bij anderstaligen.

Het eerste doel wordt nagestreefd met uitzendingen in het Nederlands, het tweede met uitzendingen in vreemde talen (Engels, Frans, Duits, Spaans).

Voor de toekomst wordt beoogd anderstaligen die in Vlaanderen wonen te bereiken.

Radio Nederland wil Nederlanders in het buitenland bereiken en bovendien een bron zijn van wereldnieuws voor een groot deel van de wereldbevolking, zoals de BBC World Service.

De doelpublieken zijn dus totaal verschillend.

2. Doelgebieden

Om historische redenen heeft de BRT-Wereldomroep meer belangstelling voor Afrika, Radio Nederland meer voor Zuid-Oost-Azië en de Carïben.

Vanzelfsprekend willen beide omroepen hun pu-

bliek bereiken op de meest geschikte uren van de dag in het werelddeel dat zij willen bestrijken.

3. Technische infrastructuur :

— Radio Nederland :

- 4 KG zenders van 500 Kw en 1 van 100 Kw op Flevoland ;
- 1 relaisstation in Bonaire ;
- 1 relaisstation op Madagascar ;
- 1 relaisstation in opbouw in Thailand.

— BRT-Wereldomroep :

- 1 KG zender van 250 Kw ;
- 2 KG zenders van 100 Kw, alle drie in Waver ;
- 1 Middengolfzender die overdag niet eens het volledige Vlaamse grondgebied bestrijkt.

In die omstandigheden kan Vlaanderen bij eventuele samenwerking, alleen maar vragende partij zijn.

Nederlandse zenders zullen dus alleen maar ter beschikking worden gesteld op de ongunstige uren.

4. Om al deze redenen (verschillende doelstellingen, verschil in stijl en programmatie, groot onevenwicht in technische infrastructuur) moet worden gevreesd dat de luisteraars van de BRT-Wereldomroep slechter gediend zouden zijn met samenwerking dan met de huidige situatie."

De BRT acht, tot slot, samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland wel mogelijk bij het introduceren van nieuwe technologieën : de gemeenschappelijke huur van een satellietkanaal bijvoorbeeld, dat door de twee omroepen als evenwaardige partners zou worden geëxploiteerd.

Nochtans is de BRT niet hoopvol gestemd over het welslagen van een dergelijk project, gelet op het feit dat een vroegere poging in die zin met aardse zenders (Radio Delta) op een mislukking is uitgedraaid.

Vraag nr. 53

van 14 december 1990

van de heer H. SUYKERBUYK

Jeugdverenigingen — Terbeschikkingstelling van tenten

De uitlening van tenten aan jeugdverenigingen wordt meer en meer problematisch. De VZW Chirojeugd-Vlaanderen zegt dat in 1990 87 groepen voor hun jaarlijkse kamperperiode geen beroep konden doen op tenten.

1. Is er een jaarlijkse aangroei van kandidaat-kampeersers, die zich tot het departement van de geachte Minister wenden om tenten te ontlene n ? Wat is de evolutie van de laatste vijf jaar ?
2. Mag ik vernemen hoeveel bijkomende tenten de Minister de drie laatste jaren heeft aangekocht om ze ter beschikking van de jeugdverenigingen te stellen (totaalcijfers) ?
3. Wat zijn de andere middelen om het patrimonium zo lang mogelijk in goede staat te behouden, door

herstelkosten ? Welke bedragen werden daar de laatste vijf jaar aan besteed (totaalcijfer) ?

Antwoord

1. Aangezien het gaat om kampeerinitiatieven wordt hierbij enkel voor dit soort initiatieven het overzicht gegeven voor de periode 1986 tot en met 1990.

	1986	1987	1988	1989	1990
aanvragen	1.152	1.130	1.108	1.181	1.167
toezeggingen	954	924	846	860	862
weigeringen	198	206	262	321	305

Er dient opgemerkt dat aanvragen erg kunnen verschillen zodat de cijfers dienen te worden gerelativeerd.

Ter illustratie hierbij het overzicht van het ontleend aantal tenten over de periode 1989 en 1990.

	1989	1990	verschil
junior tent	2.500	2.461	— 39
senior tent	3.891	3.826	— 65
patrouilletent	2.611	2.790	+ 179
speeltent	133	154	+ 21

2. In de periode 1988-1990 werden volgende aankopen verricht ten bate van de uitleendienst voor kampeermateriaal op basis van basisallocatie 740142 van sectie 42 — Jeugd :

1988 : 100 speeltent en 150 grondzeilen voor in totaal 10.248.518 frank ;

1989 : 75 geraamten senior en 75 zeilen senior voor in totaal 11.020.590 frank ;

1990 : 60 tentzeilen senior voor 7.057.097 frank.

In de voorbije drie jaar werd voor 28.344.205 frank aan materiaal aangekocht om het bestand op peil te kunnen houden. Hierbij dient opgemerkt dat een tentzeil voor een senior ongeveer 118.000 frank kost in 1990.

3. De uitleendienst van het kampeermateriaal wordt beheerd door de VZW Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme die alles in het werk stelt om het patrimonium in goede staat te houden.

Zo worden de tenten zo vlug als mogelijk hersteld door eigen werklieden — geen firma is bereid om zulke tenten met zulk gebruik te herstellen. Gevolg hiervan is dat de levensduur van een tentzeil gemiddeld 12 tot 15 jaar bedraagt wat uitzonderlijk lang is.

Daarenboven dienen de ontlene rs voor schade toegebracht aan de geraamten of voor verlies aan materiaal schadekosten te betalen.

Die ontvangsten worden volledig aangewend voor aankoop van herstel- en vervangmateriaal.

In de periode 1986 tot en met 1990 werd aldus voor 8.248.892 frank aan herstellmateriaal aangekocht door de VZW Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme.

**Vraag nr. 54
van 17 december 1990
van de heer A. LARIDON**

Kustjachthavens — BLOSO-taks

Sinds de overheveling van de jachthavens naar de Vlaamse Gemeenschap heeft het Bestuur voor de Lichamelijke Opvoeding, het Openluchtlevens en de Sport (BLOSO) het wettelijk beheer over alle kustjachthavens. Ik verneem dat vanaf 1 januari 1991 BLOSO een jaarlijkse basistaks van 300 frank per vierkante meter zal heffen op elk schip dat in één van de negen jachthavens van onze kust afmeert.

Deze aangekondigde maatregel verwekt heel wat beroering bij de jachteigenaars. Met de nieuwe maatregel wil BLOSO uit 5.500 ligplaatsen 45 tot 50 miljoen frank nieuwe inkomsten halen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. of hij ervan op de hoogte is dat de eigenaars van jachten en kleine zeilboten in de meeste jachthavens ook nog gewoon liggeld aan de jachtclubs moeten betalen (in Oostende bijvoorbeeld 450 frank per vierkante meter bootoppervlakte) ;
2. of die maatregel in feite niet neerkomt op een financiële bestraffing door BLOSO van mensen die aan recreatieve watersport doen ;
3. of BLOSO vanaf 1 januari 1991 volledig voor het onderhoud van de jachthavens zal instaan en of de stedelijke diensten hier helemaal niet meer zullen moeten toe bijdragen ;
4. in welk bedrag er op de begroting is voorzien voor het onderhoud van de negen jachthavens aan de kust ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid de hiernavolgende gegevens verstrekken.

Per 1 januari 1991 werd inderdaad een nieuwe financiële regeling ingevoerd voor de BLOSO-kustjachthavens. Deze regeling bestaat erin dat elke individuele gebruiker aan het BLOSO een basisliggeld verschuldigd is, dat — volgens de oppervlakte van de boot — werd bepaald op 300 frank per vierkante meter en per jaar.

Deze maatregel werd mede ingevoerd omwille van de ontoereikende kredieten, die niet of onvoldoende toelieten om aan de meest essentiële behoeften inzake onderhoud en renovatie te voldoen.

Hierbij dient vooreerst te worden opgemerkt — zie vraag 3. — dat deze regeling enkel de bij koninklijk besluit van 12 augustus 1981 overgedragen kustjachthavens betreft. Dit zijn dus zes in plaats van negen jachthavens : de Oude en de Nieuwe Jachthaven te Blan-

kenberge, de Jachthaven Krommehoek en de Jachthaven Novus Portus te Nieuwpoort, de NSYC-jachthaven in het Montgommerydok te Oostende, de RYCO-jachthaven te Oostende, en de Jachthaven te Zeebrugge.

Tevens dient te worden opgemerkt dat het hier geen 5.500 ligplaatsen betreft, maar maximaal 2.800. Het door het lid aangehaalde bedrag dient dan ook ten minste evenredig te worden verminderd. Het betreft daarenboven slechts voor een gedeelte nieuwe inkomsten daar de vroegere onderhoudsbijdrage (2.500 frank per ligplaats) komt te vervallen en wordt vervangen door een — meer rechtvaardig verdeelde — regeling berekend volgens bootoppervlakte.

1. Het door BLOSO geïnde bedrag is een basisliggeld dat wordt aangewend voor de instandhouding van de jachthaveninfrastructuur. Ondanks de jaarlijks stijgende kosten voor onderhoud van de jachthavens werd dit basisgeld bewust zo laag mogelijk gehouden. Het is weliswaar hoger dan de vroeger geïnde 2.500 frank onderhoudsbijdrage per ligplaats, doch dit laatste bedrag was absoluut ontoereikend om aan de meest essentiële behoeften voor onderhoud en renovatie te voldoen.

Naast het bedrag dat de booteigenaars aan BLOSO betalen, wordt ook een clubbijdrage geïnd. Dit bedrag dekt de kosten die de jachtclubs maken om alle verplichtingen na te leven die zij voor hun leden ten opzichte van het BLOSO op zich hebben genomen : stormwacht, een gedeelte van het klein onderhoud, controle door de havenmeester, behartiging van het clubleven enzovoort. Het spreekt vanzelf dat de clubs hierdoor geconfronteerd worden met materiaal- en administratiekosten, personeelskosten, inhuringen enzovoort. Hiervoor ontvangen zij van hun leden een jaarlijkse vergoeding.

2. De nieuwe financiële regeling heeft als bedoeling de infrastructuur ten behoeve van de watersporter in stand te houden en waar nodig en mogelijk is, ook te verbeteren. Van bestraffing kan met andere woorden geen sprake zijn, enkel van een redelijke bijdrage in de steeds stijgende onderhoudskosten.

Hierbij mag er ook op worden gewezen dat het gecumuleerd bedrag van basisliggeld en clubbijdrage nog merkkelijk lager ligt dan de bedragen die veelal in het buitenland worden gehanteerd voor een infrastructuur die vaak gelijkwaardig of van mindere kwaliteit blijkt te zijn.

3. Het BLOSO staat steeds sedert 1981 in voor de onderhoudswerken in de kustjachthavens. De grote onderhoudswerken aan de infrastructuur worden gesuperviseerd door de Dienst voor de Kust (Openbare Werken) en bekostigd door het BLOSO.

De kleinere onderhoudswerken worden betaald door het BLOSO of de clubs. Het spreekt vanzelf dat een stedelijke jachthaven (onder meer Mercator dok te Oostende) buiten deze regeling valt.

4. Op de begroting 1991 werd voor het groot onderhoud van de zes BLOSO-jachthavens in een globaal krediet van 14,6 miljoen frank voorzien. Dit bedrag omvat enkel de uit te voeren werken van groot onderhoud welke in overleg met Openbare Werken worden gerealiseerd. Daarnaast zijn er de talrijke

kosten van klein onderhoud, lopende uitgaven, administratiekosten, personeelskosten, welke in diverse begrotingsartikelen zijn opgenomen.

Vraag nr. 56
van 20 december 1990
van de heer W. KUIJPERS

Volkshogescholen — Subsidiëring

Het Volkshogeschool-werk deelt ons mee dat bij het ontvangen van het eindsaldo van de overheidssubsidie voor 1989, de lonen van dat werkjaar slechts voor 98,8 ten honderd zouden worden gesubsidieerd en dat geen indexverhoging zou worden toegepast voor de werkingstoelage. De instellingen staan — zeker voor de voorbije werkingsperiode -- voor onmogelijk veel problemen.

Mag ik dan ook dienaangaande de beleidsopties van de geachte Minister vernemen voor de begrotingsjaren 1989 en 1990 ?

Antwoord

De vormingsinstellingen worden gesubsidieerd op basis van het decreet van 3 maart 1978 houdende de rijkssubsidieregeling voor het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen.

Naar analogie met de andere werksoorten binnen het sociaal-cultureel werkveld wordt dit decreet uitgevoerd binnen het raam van de beschikbare begrotingskredieten.

De begrotingsvoorstellen voor de uitvoering van het decreet werden door de Vlaamse Raad goedgekeurd, rekening houdend met het beleid van de Vlaamse Regering dat zich dient te situeren binnen de budgettaire grenzen die door de financieringswet zijn vastgesteld.

Gelet op deze budgettaire beperkingen kan het decreet niet volledig worden uitgevoerd tenzij er bijkredieten worden toegekend.

Een fundamentele evaluatie van de financiering en de werking van het sociaal-cultureel vormingswerk dringt zich op.

In dit kader wordt momenteel in overleg met mijn administratie de doelstellingen, functie en organisatievorm van het sociaal-cultureel werk doorgelicht.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 42
van 26 november 1990
van mevrouw N. MAES

Eerste kandidatuur-studenten — Slaagpercentages

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Beschikt de geachte Minister over gegevens met betrekking tot het slaagpercentage van studenten in de eerste kandidatuur aan de Vlaamse universiteiten ?

2. Hoe recent is die informatie ?

Antwoord

Als antwoord op haar vraag deel ik het geachte lid mede dat de recentste gegevens betrekking hebben op de slaagcijfers van de studenten in de eerste kandidatuur (1ste en 2de zittijd) van het academiejaar 1988-1989.

Desbetreffend overzicht werd opgemaakt door de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) op 10 januari 1991.

Vraag nr. 51
van 3 december 1990
van de heer A. LARIDON

Leerkrachten uit de BSD — Reaffectatieproblemen

Binnen afzienbare tijd zullen onze militairen van de Belgische Strijdkrachten in Duitsland (BSD) uit Duitsland worden teruggetrokken. Dit zal ongetwijfeld gevolgen hebben voor de onderwijsinstellingen in Vlaanderen. De leerlingen zullen over de onderwijsnetten en de scholen worden verspreid. Wat de leerkrachten betreft is dit niet zo vanzelfsprekend.

Mag ik van de geachte Minister vernemen hoe het reaffectatieprobleem van de Vlaamse scholen zal worden geregeld ?

Hoe zullen die leerkrachten in de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) worden geïntegreerd ? Zullen de lokale scholen deze leerkrachten aanvaarden ? In welke voorzorgsmaatregelen zal worden voorzien ?

Antwoord

Naar aanleiding van zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat het personeel van de scholen in Duitsland, zoals alle personeel van het Rijksonderwijs, is overgegaan naar de ARGO.

Thans worden besprekingen gehouden in verband met het uitwerken van een reglementering betreffende de reaffectatie/wedertewerkstelling in het onderwijs die, in de mate van het mogelijke, dezelfde zal zijn voor alle netten. Tijdens deze besprekingen wordt speciale aandacht gegeven aan de situatie van de leerkrachten die nu fungeren in de BSD, zodat hun integratie in de onderwijsinstellingen in Vlaanderen optimaal kan verlopen.

Vraag nr. 61
van 6 december 1990
van de heer M. DIDDEN

Hoger onderwijs — Maatregelen vergroting slaagkansen

Met veel belangstelling heb ik de mededelingen van

de geachte Minister gelezen over de zogenaamde oriënteringsproef. Het verheugt mij dat er eindelijk belangstelling is voor het groot aantal mislukkingen in de instellingen van het hoger onderwijs.

Is dergelijke oriënteringsproef volgens de geachte Minister ook niet aangewezen voor het hoger onderwijs buiten de universiteit (HOBu) ? Bovendien had ik graag vernomen of er in ons land onderzoek of gegevens bestaan omtrent het aantal studenten dat zich gedurende een schooljaar in het hoger onderwijs inschrijft, maar de opleiding uiteindelijk niet begint.

In Nederland zou aldus 15 à 20 ten honderd van de studenten na één jaar nog geen enkel studiepoint hebben behaald. In sommige instellingen loopt dit zelfs op tot 30 ten honderd doordat de studenten uiteindelijk een andere studieopbouw kiezen dan deze waarvoor ze zich hadden ingeschreven. Bovendien stelt zich de vraag of bij de gegevens omtrent de slaagkansen in het hoger onderwijs rekening wordt gehouden met dit no-show-verschijnsel, waarbij studenten niet opdagen voor de studierichting waarvoor zij zich hadden ingeschreven.

Is het trouwens niet aangewezen om de universiteiten en hogescholen te financieren op grond van de jaarlijkse studieprestaties, eerder dan op basis van het aantal inschrijvingen ? Men kan zich in elk geval afvragen of het aantal inschrijvingen de norm moeten zijn voor een subsidiëring en of er geen beter systeem mogelijk is.

Graag had ik de mening van de geachte Minister gekend.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Hoewel de recente discussie vooral sloeg op het universitair onderwijs, zou het toch ook aangewezen zijn in het hoger onderwijs in het algemeen de oriëntering te verbeteren.
2. Bij het Departement van Onderwijs zijn geen onderzoeksresultaten of cijfermateriaal bekend in verband met het aantal studenten die inschrijven in het hoger onderwijs maar de opleiding uiteindelijk niet volgen, dan wel in de beginperiode afhaken.
3. De huidige modelmatige bekostiging van het universitair onderwijs leidt via de vermenigvuldiging van een prijs (forfaitaire kostprijs per student) met een aantal volume-eenheden (aantal regelmatig ingeschreven studenten) tot een totaal bedrag per instelling waarvoor een ruime bestedingsvrijheid geldt. De bekostiging is weliswaar op normen gebaseerd maar deze zijn niet absoluut normstellend voor de feitelijke uitgaven.

Een alternatieve bekostigingssystematiek is weliswaar de achteraf-bekostiging van gerealiseerde prestatie-eenheden (verworven studiepunten, uitgereikte diploma's). De beheersing van zulk bekostigingsmodel vereist een adequaat systeem van kwaliteitsbewaking van het onderwijs. Aan deze bekostigingssystematiek kleeft het gevaar van een diploma-inflatie.

Mijns inziens verdient een bekostigingsmodel dat leidt tot een totaal bedrag per instelling, samengesteld uit een forfaitair onderzoeksdeel en een met het aantal onderwijsbelastingseenheden variërend onderwijsdeel, de voorkeur. De mate van afhankelijkheid van het totaal bedrag van het aantal volume-eenheden wordt gehalveerd. Bovendien gebeurt de becijfering van het aantal onderwijsbelastingseenheden op 1 februari zodat de studenten die niet opdagen voor de studierichting waarvoor zij ingeschreven zijn, in principe niet worden meegerekend.

Vraag nr. 63 van 11 december 1990 van de heer A. LARIDON

Deeltijds leren — Deeltijdse tewerkstelling

Door de verlenging van de leerplicht en de invoering van het deeltijds leren rees het probleem van het deeltijds werken.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. hoe in dit verband de relatie verloopt tussen het onderwijs en de bedrijfswereld ;
2. of de jongeren uit het deeltijds onderwijs naast hun theoretische lessen ook vlot worden tewerkgesteld ;
3. wat er gebeurt met de leerlingen in de centra voor deeltijds leren wanneer ze geen tewerkstelling in het bedrijf bekomen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vragen, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht en onder meer de verlenging daarvan, voorziet inderdaad in de deeltijdse leerplicht vanaf de leeftijd van 16 jaar of — onder bepaalde voorwaarden — zelfs vanaf de leeftijd van 15 jaar.

Teneinde de jongeren, die geen voltijds onderwijs wensen te volgen, in de mogelijkheid te stellen aan deze deeltijdse leerplicht te voldoen werd voorzien in de organisatie van een deeltijds beroepssecundair onderwijs, aanvankelijk bij wijze van experiment en sedert het schooljaar 1990-1991 in de vorm van een organieke regeling.

Voornoemd deeltijds beroepssecundair onderwijs houdt in dat onderwijs verstrekt wordt gedurende in principe het ganse schooljaar naar rata van vijftien wekelijkse lessen en zulks gedurende de dagen en uren waarop voltijds secundair onderwijs wordt onderwezen.

De tijd gedurende welke de betrokken jongeren geen onderwijs dienen te volgen kunnen zij naar eigen keuze benutten.

Dit kan gebeuren op verschillende wijzen :

- a. de leerlingen zijn werkloos en blijven thuis ;
- b. de leerlingen oefenen thuis werkzaamheden uit (eigen zaak van ouders, landbouwers, foorkramers, ...),

- c. de leerlingen sluiten een deeltijdse arbeidsovereenkomst of stageovereenkomst af ;
- d. de leerlingen sluiten een deeltijdse arbeidsovereenkomst met verplichte opleiding af ;
- e. de leerlingen sluiten een industrieel leercontract af.

Het departement van Onderwijs kan sedert 1985 rekenen op de steun van het Europees Sociaal Fonds (ESF) om projecten alternerend leren op te zetten zodat tewerkstelling met opleiding kan worden gestimuleerd.

Zo zijn er voor het schooljaar 1990-1991, 1289 aanvragen tot subsidiëring van de opleiding, wat ongeveer 35 ten honderd van de totale bevolking in het deeltijds beroepssecundair onderwijs vertegenwoordigt.

In het totaal is er momenteel een tewerkstelling van 60 ten honderd.

Hierbij is de tewerkstelling in West- en Oost-Vlaanderen en Antwerpen optimaal. Limburg en Brabant vertonen daarentegen een tekort aan tewerkstellingsaanbod.

Deze positieve resultaten zijn vooral te danken aan de inspanning van de bedrijfssectoren zoals metaal, bouw, textiel, kleding, . . . en aan de centra voor deeltijds beroepssecundair onderwijs.

Elk centrum beschikt over een centrumraad waarin de werkgevers- en werknemersorganisaties een uitgesproken taak vervullen.

Het departement zelf onderhoudt de dialoog met de sociale partners via een stuurgroep en via sectoriële commissies die de aangeboden opleidingen bespreken.

Er blijft echter ook een groep van deeltijdse leerplichtigen die nog niet tewerkgesteld geraken en dit omwille van het feit dat zij om allerlei sociale redenen onvoldoende arbeidsrijp zijn, met andere woorden de kansarmen.

Ook voor hen is met succes toenadering gezocht bij het Europees Sociaal Fonds (ESF), zodat in het schooljaar 1990-1991 projecten Kansarmen gestart zijn, uitsluitend gericht op begeleiding tot tewerkstelling. Het betreft voornamelijk de zogenoemde Open Ateliers, gesitueerd in Limburg.

Samen met lokale initiatieven van de centra voor deeltijds beroepssecundair onderwijs en in samenwerking met stadsbesturen, openbare centra voor maatschappelijk welzijn (OCMW's) en centra voor deeltijds vorming, wordt gepoogd de werklozengroep te verkleinen.

Ten slotte wil ik verwijzen naar de studies uitgevoerd door het Hoger Instituut van de Arbeid (HIVA), Leuven, dat in opdracht van het departement omtrent deze materie ruime achtergrondgegevens kan verschaffen.

Vraag nr. 64
van 11 december 1990
van de heer A. LARIDON

Akkoord betreffende de universitaire expansie — Reacties

Op het politiek akkoord tussen de drie meerderheids-

partijen (CVP, SP en VU) betreffende de universitaire expansie, wordt negatief gereageerd door de universitaire milieus en dit zowel door rectoren, professoren als studenten.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. waarom niet vooraf met de universitaire middens overleg werd gepleegd ;
2. of het juist is dat dit politiek akkoord elke beleidsvisie mist ;
3. of de integratie van de Economische Hogeschool Limburg (EHL) in het Limburgs Universitair Centrum (LUC) niet opnieuw de discussie opent in verband met de gelijke behandeling van de Vlaamse Economische Hogeschool te Brussel (VLEKHO), evenals met het niveau van de industriële ingenieurs en de vertalers-tolken ;
4. of het niet absurd is :
 - dat de campus Kortrijk nu 2 inrichtende machten heeft, namelijk de Katholieke Universiteit van Leuven (KUL) en de Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen (UFSIA) (voor de Faculteit Toegepaste Economische Wetenschappen) ;
 - dat het Rijksuniversitair Centrum Antwerpen (RUCA) ongevraagd een Faculteit Landbouwwetenschappen krijgt ;
 - dat Antwerpen, de belangrijkste industriële groeipool van Vlaanderen, de gevraagde opleiding tot burgerlijk ingenieur niet krijgt ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

Op verzoek van de Gemeenschapsminister van Onderwijs hebben zowel de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) op 2 mei 1989 als de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid (VRWB) op 19 juni 1989 een advies uitgebracht inzake een nieuwe universitaire expansie. Beide adviserende organen volgen in hun advies het spoor van een verdere geografische uitbreiding van het kandidatuuraanbod in zover dit beantwoordt aan concrete regionale behoeften en kansen en om redenen van versterking van de doorstroming en van het reeds aanwezige potentieel.

Daarnaast werden er onderzoeken gedaan naar de geografische spreiding van het onderwijsaanbod en werd er onderzocht of er een aantoonbaar verband bestaat tussen een geografische spreiding en de participatiegraad van de jongeren in bepaalde leeftijdsklassen aan het universitair onderwijs.

De voornaamste conclusies van deze onderzoeken kunnen als volgt worden samengevat.

1. Het aanbod van universitair onderwijs is in de perifere provincies Limburg en West-Vlaanderen beduidend geringer dan in de drie overige provincies.

2. De globale participatie van de jongeren in de leeftijdsklasse 18 tot 25 jaar aan het universitair onderwijs in de perifere provincies is eveneens lager dan in de drie andere provincies.
3. De regionaal-geografische spreiding van het onderwijsaanbod blijkt een belangrijke factor te zijn bij de keuze van de jongeren tussen doorstroming naar het hoger universitair onderwijs dan wel doorstroming naar het hoger onderwijs van het korte type dan wel inschakeling in het beroepsleven na het secundair onderwijs. De geografische spreiding van het onderwijsaanbod is een medebepalende factor bij de keuze van de studierichting in het universitair onderwijs.
4. De participatiegraad van de Limburgse jongeren voor de wetenschapsdomeinen waarop het Limburgs Universitair Centrum studieprogramma's organiseert, benadert de gemiddelde Vlaamse participatiegraad. Voor de studierichtingen die aan het Limburgs Universitair Centrum (LUC) worden aangeboden, worden hogere participatiecijfers van de Limburgse jongeren verkregen : deze cijfers doen een zekere correlatie zien tussen het regionaal geografisch onderwijsaanbod, de participatiegraad en de studiekeuze van de student. De doorstroming van de jongeren naar het universitair onderwijs kan verder worden geoptimaliseerd en is een belangrijk aandachtspunt voor de overheid zeker nu jong talent zo schaars wordt en de maatschappelijke behoefte aan hogeschoolden toeneemt.

Het politiek akkoord is grotendeels in overeenstemming met het advies van de VLIR en de VRWB met name :

- 1" het is een zeer beperkte expansie ;
 - 2" conform concrete regionale behoeften : economische expansie in de regio's Kortrijk en Limburg ; nood aan milieusanering in Antwerpen ;
 - 3" versterking van de doorstroming : de universitaire participatie ligt in Limburg en West-Vlaanderen lager dan het gemiddelde ;
 - 4" gebaseerd op het reeds aanwezige potentieel : de Economische Hogeschool Limburg bevindt zich op de campus te Diepenbeek ; het RUCA beschikt reeds over een afdeling natuurwetenschappen die nauw aansluit bij een kandidatuur bio-ingenieur.
2. In het politiek akkoord kunnen de volgende beleidsdoelstellingen worden onderkend :
 - beperkte uitbreiding van het universitaire opleidingsaanbod in de perifere provincies ;
 - geen verdere versnippering van de tweede-cycloopleidingen en daarmee verbonden onderzoeksgelden ;
 - het bieden van een garantie voor de leefbaarheid van de kleine instellingen.
 3. Met de integratie van de Economische Hogeschool Limburg (EHL) in het Limburgs Universitair Centrum verdwijnt de EHL als instelling van het hoger

onderwijs van het lange type en verandert het profiel van de onderwijsvoorzieningen ; het moet onderwijs worden in voortdurende interactie met het funderend wetenschappelijk onderzoek.

Het voorliggende ontwerp van decreet verduidelijkt de eigen identiteit van de universiteiten en het hoger onderwijs van het lange type en biedt trouwens de mogelijkheid van associaties en samenwerkingsvormen tussen beide.

4. Aannemende het vorenstaande moet men concluderen dat de onderdelen van het politiek akkoord een duidelijke ratio hebben. Een opleiding tot kandidaat-bio-ingenieur ligt in het verlengde van het bestaande opleidingsaanbod van het RUCA en vergt slechts minimale bijkomende personeels- en materiaalkosten. Een opleiding tot kandidaat-burgerlijk ingenieur staat daar vakinhoudelijk gezien verder vanaf en vergt dan ook hogere bijkomende uitgaven.

Wat de Campus Kortrijk betreft wordt gestreefd naar een formule waarbij de Katholieke Universiteit van Leuven (KUL), via een samenwerkingsakkoord met de Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius van Antwerpen (UFSIA), de kandidaturen in de toegepaste economische wetenschappen inricht.

**Vraag nr. 65
van 11 december 1990
van de heer A. LARIDON**

Reaffectatie — Invloed op het karakter van de onderwijsinrichtingen

Tijdens de besprekingen van de begroting 1991 in de Commissie voor Onderwijs en Vorming verklaarde de geachte Minister dat bij de reaffectatie het net als criterium wordt behouden maar niet het karakter. Boven-talligen uit het confessioneel gemeentelijk onderwijs kunnen dus naar het niet-confessioneel gemeentelijk onderwijs worden gereaffecteerd.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. of deze regeling niet van aard kan zijn het karakter van de onderwijsinrichting of van de inrichtende macht te wijzigen, namelijk in verband met de regel van de „drie vierde” van de diploma's ;
2. of deze reaffectatieregeling dan ook niet in strijd is met artikel 2 van de wet van 29 mei 1959 ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 juli 1989 bij de reaffectatie en de wedertewerkstelling in het gesubsidieerd onderwijs rekening moet worden gehouden met het karakter van de betrokken onderwijsinstellingen.

Momenteel wordt een ontwerp van decreet en van besluit van de Vlaamse Executieve voorbereid dat een eenvormige regeling zal vastleggen inzake deze materie voor het gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd onderwijs.

Het advies van de Raad van State zal worden gevraagd omtrent deze ontwerpen.

Vraag nr. 68
van 14 december 1990
van de heer A. LARIDON

Basisonderwijs — Nieuwe berekeningswijze lestijdenpakket

Zou ik in verband met de nieuwe berekeningswijze van het lestijdenpakket in het basisonderwijs mogen vernemen :

1. of het aantal taakleraars toe- of afgenomen is ;
2. of kleine landelijke scholen niet benadeeld zijn voor het aanduiden van :
 - taakleraars ;
 - lesgevers lichamelijke opvoeding ;
 - administratieve hulpkrachten ;
 - directies ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid de volgende gegevens verstrekken.

1. De evolutie van het aantal taakleraars van vorig schooljaar naar lopend schooljaar kan als volgt worden geïllustreerd.

Aantal lestijden taakleeraar :

	1989/1990	1990/1991
gesubsidieerd officieel onderwijs	3.126	3.038
gesubsidieerd vrij onderwijs	15.718,5	14.8235
gemeenschapsonderwijs	1.726	1.668

Uit bovenstaande gegevens blijkt dat het aantal lestijden aangewend voor taakleeraar afgenomen is in vergelijking met vorig schooljaar.

Die daling is evenwel niet te wijten aan de nieuwe berekeningswijze. De leerlingen die voor dit schooljaar voor de berekening meetellen zijn immers dezelfde als die welke voor de berekening van het schooljaar 1989-1990 meetelden.

2. Vermits de grootte van het lestijdenpakket rechtstreeks afhankelijk is van het aantal leerlingen, is het onvermijdelijk dat grotere scholen soepeler en uiteraard een groter aantal lestijden taakleeraar en leermeesters lichamelijke opvoeding kunnen inschakelen en directeur zonder klas hebben. Het systeem van het lestijdenpakket werkt echter zodanig dat elke school een aan het leerlingenaantal aangepast pedagogisch comfort krijgt. Meer zelfs : kleinere scholen krijgen een proportioneel groter pakket.

Over het laten functioneren van taakleraars en leer-

meesters lichamelijke opvoeding beslist de schoolgemeenschap zelf (in participatie van inrichtende macht, leerkrachten en ouders), uiteraard binnen de reglementaire voorschriften.

In het gemeenschapsonderwijs bestaat in het basisonderwijs voor administratieve hulp het organieke ambt van rekenplichtig correspondent. In het gesubsidieerd onderwijs worden voorlopig GECO's als administratieve hulp aan de directeur toegevoegd. Het aantal uren dat zo'n correspondent of GECO in een school kan worden aangesteld is in functie van de schoolgrootte.

De zogenaamde nieuwe berekeningswijze heeft geen enkele invloed op de toekenning van lestijden en uren voor de in de vraag bedoelde ambten, ook niet in kleine scholen.

Vraag nr. 71
van 17 december 1990
van de heer A. LARIDON

Belgische scholen en PMS-centra in Duitsland — Bevoegdheid ARGO

De Belgische scholen en psycho-medische-sociale-centra (PMS) bij de Belgische Strijdkrachten in Duitsland behoren integraal tot de bevoegdheid van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO).

Mag ik van de geachte Minister vernemen of er in voorzien is dat ARGO voor de betalingen van deze instellingen een eigen financierings- en betalingssysteem kan ontwikkelen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat de financiering van de Belgische scholen en psycho-medische-sociale-centra (PMS-centra) in Duitsland gebeurt door de Vlaamse Gemeenschap via een dotatie toegekend aan de ARGO waarin middelen voorzien zijn voor het onderwijs in de BSD (artikel 31 ARGO-decreet).

Naast de aan de scholen en PMS-centra rechtstreeks toegekende dotatie, worden aan de Belgische strijdkrachten in Duitsland (BSD) kredieten toegekend voor de betaling van lonen voor het meesters-, vak- en dienstpersoneel, verwarming, onderhoud gebouwen, openbare diensten.

Vraag nr. 73
van 20 december 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Universiteiten in Vlaanderen — Advies- en controlefuncties

Bij elke universiteit of universitaire instelling in Vlaanderen bestaan er externe advies- en controlefuncties die meestal plaatselijk zijn georganiseerd.

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te mogen vernemen :

1. welke externe advies-, inspectie- en controlefuncties

bij welke universiteiten of universitaire instellingen per 1 januari bestaan en dit vanwege de Inspectie van Financiën, de bevoegde minister(s) (de regeringscommissaris), het Rekenhof ;

2. welke de personeelssterkte is per respectieve functie (liefst gedetailleerd naar niveau) en per universiteit of universitaire instelling.

Antwoord

Als antwoord op de gestelde vraag kan ik het geachte lid het volgende berichten.

Aan elke universitaire inrichting bedoeld in artikel 25 van de wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen, zoals gewijzigd, is een regeringscommissaris of -afgevaardigde benoemd. Zijn precieze opdracht is vermeld in artikel 45 van dezelfde wet.

Bij de Nederlandstalige universitaire instellingen zijn vier regeringscommissarissen en -afgevaardigden benoemd, die voor de uitvoering van hun opdracht over een administratieve cel beschikken.

Deze entiteiten zijn thans als volgt samengesteld.

1. Cel van de regeringscommissaris bij de Rijksuniversiteit Gent (RUG) :

niveau 1 : —
niveau 2 : 1
niveau 3 : —
niveau 4 : 1

2. Cel van de regeringscommissaris bij het Rijksuniversitair Centrum Antwerpen (RUCA) en regeringsafgevaardigde bij de Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen (UFSIA), de Universitaire Instelling Antwerpen (UIA) en het Limburgs Universitair Centrum (LUC) :

niveau 1 : 2
niveau 2 : 1
niveau 3 : —
niveau 4 : —

3. Cel van de regeringsafgevaardigde bij de Vrije Universiteit Brussel (VUB) :

niveau 1 : 1
niveau 2 : 1
niveau 3 : 1
niveau 4 : —

4. Cel van de regeringsafgevaardigde bij de Katholieke Universiteit Leuven (KUL) en de Universitaire Faculteiten Sint-Aloysius — Brussel (UFSAL) :

niveau 1 : 1
niveau 2 : 1
niveau 3 : 1
niveau 4 : —

Overeenkomstig artikel 45, § 6 van de wet van 27 juli 1971 duidt de Minister die de Begroting onder zijn bevoegdheid heeft, bij iedere universitaire instelling een afgevaardigde aan.

Behoudens de in artikel 45, § 6 vermelde uitzondering

oefent deze afgevaardigde in samenwerking met de regeringscommissaris, dezelfde functie uit als deze laatste, voor alle beslissingen die een budgettaire en financiële weerslag hebben.

Thans zijn zes Inspecteurs van Financiën met dergelijke opdracht belast. Zij beschikken ter plaatse over geen administratieve entiteit.

Artikel 43, § 2, 3e alinea van deze wet bepaalt tevens dat het Rekenhof ter plaatse toezicht kan organiseren op de comptabiliteit en de verrichtingen van de universitaire instellingen.

Voor wat betreft de organisatie ervan moet ik het geachte lid evenwel verwijzen naar het Hof, dat ter zake bevoegd is.

Vraag nr. 75 van 20 december 1990 van de heer F. VERMEIREN

Schooljaar 1990-1991 — Studietoelage en uitbetalingsdata studiebeurzen

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister hoeveel aanvragen voor het verkrijgen van een studietoelage voor het schooljaar 1990-1991 werden ingediend en dit opgesplitst per onderwijsniveau.

Tevens bekwam ik graag een planning van de uitbetalingsdata van deze studiebeurzen.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. a. Voor het schooljaar 1990-1991 werden voor het secundair onderwijs 152.721 aanvragen voor het verkrijgen van een studietoelage ingediend.
b. Voor het academiejaar 1990-1991 werden voor het hoger onderwijs 54.833 dergelijke aanvragen ingediend.
2. Zowel voor het secundair onderwijs als voor het hoger onderwijs worden er maandelijks vanaf de maand december studietoelagen uitbetaald.

Het grootste aantal studietoelagen voor beide onderwijsniveaus wordt tijdens de maanden december, januari en februari uitgekeerd.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 261 (zitting 1989-1990) van 20 september 1990 van de heer M. SCHOETERS

Overheidsopdrachten — Klachten laattijdige betaling

De bedrijfswereld klaagt over de laattijdige betalingen van overheidsopdrachten. Dikwijls moet maanden tot

zelfs jaren worden gewacht alvorens uitgevoerde werken volledig zijn betaald, hetgeen de financiële stabiliteit van de bedrijven in gevaar brengt.

Zulke houding kan ook niet zonder gevolg zijn voor de gewestbegroting.

Vandaar volgende vragen.

1. Zijn voldoende betalingsmiddelen voorzien op de begroting 1990 ?
2. Hoeveel waren per 31 juli 1990
 - de uitgevoerde betalingen ?
 - de op betaling wachtende facturen ?
 - de gemiddelde vertragingen in betaling ?
3. Hoeveel werd tot op 31 juli 1990 betaald aan laattijdheidsintresten ?
4. Welke maatregelen zal de geachte Minister nemen om de betaling tijdig te doen gebeuren ?
 Wanneer zal de achterstand zijn ingelopen ?

Antwoord

In tegenstelling tot hetgeen het geachte lid veronderstelt zijn de betalingsproblemen waarop wordt gedoeld geenszins een gevolg van een tekort aan ordonnanceringkredieten op de begroting 1990. De verhouding ordonnanceringkredieten ten opzichte van de vastleggingkredieten ligt in de begroting 1989 en 1990 van de Vlaamse Gemeenschap overigens ruimschoots hoger dan de verhouding gehanteerd bij de opstelling van de financieringswet.

Dat de problemen zich inzonderheid situeerden in de sector Wegen kan worden verklaard, enerzijds door de afschaffing van het Wegenfonds en anderzijds door het feit dat de door de Vlaamse Raad via het bijblad 1990 goedgekeurde gesplitste kredieten voor wegenonderhoud om een mij onbekende reden pas medio september 1990 konden worden ingevoerd in de nationale thesaurie.

De afschaffing van het Wegenfonds heeft tot gevolg dat alle uitgaven in de sector Wegen dienen vereffend en geordonnanceerd in overeenstemming met de wet op rijkscomptabiliteit. Waar voor de uitgaven van het Wegenfonds geen visum van de controleur van de vastleggingen en geen voorafgaand visum van het Rekenhof waren vereist, zijn deze nu wel noodzakelijk. Daarenboven gebeurden de betalingen rechtstreeks door het Wegenfonds via haar post- of bankrekening, terwijl in het huidige systeem de effectieve betaling door de nationale thesaurie, en sinds 1 januari 1991 door de kassier van de Vlaamse Gemeenschap, worden uitgevoerd. Het administratief en boekhoudkundig circuit dat reeds voor de afschaffing van het Wegenfonds vrij moeizaam functioneerde, werd hierdoor bijkomend belast en het heeft heel wat tijd gevraagd eer de administratie zich hieraan heeft kunnen aanpassen.

Zoals gezegd is het mij niet duidelijk waarom de gesplitste kredieten voor wegenonderhoud pas in september 1990 konden worden ingevoerd in de nationale thesaurie. Feit is dat in het bijblad 1990 een kredietverhoging van 444 miljoen frank werd goedgekeurd ten

einde vroegere, in annulatie gevallen kredieten, opnieuw te kunnen vastleggen. Om niet telkenjare te worden geconfronteerd met dergelijke annulaties, werd daarom voor deze onderhoudskredieten tevens geopteerd voor de omvorming van niet-gesplitste naar gesplitste kredieten.

Als antwoord op het tweede en derde deel van zijn vraag gelieve het geachte lid hierna een aantal gegevens per 15 oktober 1990 te vinden zoals deze me werden bezorgd door de comptabiliteit. Daarbij wijs ik er op dat de notie betalingen bezwaarlijk kan worden gehanteerd als selectiecriteria voor statistieken van uitgaven in het kader van de wet op de rijkscomptabiliteit. De betaling in commerciële boekhoudkundige termen is immers de laatste fase van de procedure uitgevoerd door de thesaurie.

- Aantal ordonnanties : 11.436. Een gemiddelde van 3 vereffeningsborderellen per ordonnantie kan worden beschouwd als een raming aan de lage kant. Men kan dus stellen dat meer dan 33.000 vereffeningsborderellen werden geordonnanceerd op de traditionele manier door de dienst Boekhouding. Hier dient nog te worden aan toegevoegd dat een aantal vereffeningsborderellen meer dan een begunstigde bevatten, waarvoor toch individuele betalingsorders moeten worden getypt. Het hiermee overeenstemmende bedrag is 11.030.877.855 frank. Na de ordonnanciering duurt het normaal nog circa 6 weken vooraleer de betaling via de thesaurie is gerealiseerd volgens de traditionele manuele methode.
- Aantal borderellen geïmputeerd maar nog niet geordonnanceerd : 1.358 voor een bedrag van 758.847.086 frank. Dit vertegenwoordigt dus circa 4.200 vereffeningsborderellen.
- Aantal betalingsdossiers binnengekomen op de dienst Boekhouding en die nog dienen te worden vereffend : 500.
- Een totaal bedrag van 184 miljoen frank aan verwijlrenten werd geordonnanceerd. Daarbij dient er echter op gewezen dat het hier niet uitsluitend gaat om intresten als gevolg van de hier bedoelde laattijdige betalingen.

Reeds in juni 1990 werd het initiatief genomen om personeel van de buitendiensten assistentie te laten verlenen aan de dienst Centrale Boekhouding. Die maatregel is trouwens selectief nog van toepassing om de overschakeling op een geavanceerd informaticasysteem te begeleiden.

De boekhouding van het departement was reeds gedeeltelijk geautomatiseerd, maar een aantal procedures gebeurden nog volledig manueel, onder meer het vervaardigen van ordonnanties en betalingsinstrumenten. Op 22 oktober 1990 werd de comptabiliteit van het departement aangesloten op het financieel systeem van het COI. Een van de gevolgen hiervan is dat de betalingen via magneetband kunnen worden bezorgd aan de thesaurie of de kassier van de Vlaamse Gemeenschap. Heel wat tik- en collationeerwerk zal hierdoor worden uitgespaard en de kans op fouten zal worden gereduceerd.

**Vraag nr. 264 (zitting 1989-1990)
van 20 september 1990
van de heer M. SCHOETERS**

Bedienen van kunstwerken — Personeelspolitiek

Reeds jaren wordt door de syndicale organisaties aangedrongen op een degelijke regeling voor het bedienen van kunstwerken, wat naar hun mening alleen maar mogelijk is door het aanwerven van personeel.

Deze eenvoudige en voor de hand liggende oplossing wordt niet toegepast, zodat de rechtmatige belangen van de werknemers en het verzekeren van de dienstverlening naar het publiek toe, in het gedrang komt.

De problemen zijn nog toegenomen doordat in de zomermaanden de kunstwerken ook nog moeten worden bediend op zon- en feestdagen voor de pleziervaarttuigen.

Vandaar dat ik volgende vragen zou willen stellen.

1. Hoeveel arbeidsplaatsen voor het bedienen van kunstwerken zijn onbezet ?
2. Is het juist dat er beroep wordt gedaan op aannemingsbedrijven om kunstwerken te bedienen ?

Is die privatisering een bewuste politiek ?

3. Wat is het door de geachte Minister gekend standpunt van de syndicale organisaties ter zake ?
4. Hoe gebeuren de betalingen aan de aannemingsbedrijven ?

Hoeveel werd er reeds betaald ?

Sinds vorig jaar worden er op enkele rivieren en kanalen, bruggen en sluisen bediend op zon- en feestdagen. Dit is een maatregel om de vaart van jachten mogelijk te maken.

In dit verband ben ik zo vrij de geachte Minister volgende vragen te stellen.

1. Welke kunstwerken vallen onder deze regeling ?
2. Wordt deze regeling ook in 1990 voorzien ?
3. Wat is het resultaat voor 1989 ?
 - a) Wat zijn de uitgaven voor personeel, extra-onderhoud, energie en andere ten laste van het gewest ?
 - b) Wat zijn de inkomsten ?
4. Hoe zijn de personeelsleden betaald ?
5. Op welke wetten en/of decreten is gesteund om deze arbeid op zon- en feestdagen te laten verrichten ?
6. Wat is het standpunt van de syndicale organisaties ter zake geweest ?
7. Acht de geachte Minister het verantwoord dat zijn personeel op zon- en feestdagen moet werken om een zeer beperkte groep toe te laten de vaart met pleziervaarttuigen te beoefenen ?

Antwoord

Een paar uitvoeringsdiensten hebben gedurende enkele

maanden op hun onderhoudskredieten aan aannemers opdracht gegeven een kunstwerk te bemannen. De Inspectie van Financiën heeft zich daar terecht tegen verzet.

In het kader van de reorganisatie van de Vlaamse administratie heeft de Vlaamse Executieve ook voor het Bestuur der Waterwegen een nieuw personeelskader bepaald dat beperkter is dan het vroeger bestaande.

Mits een optimale organisatie moet het mogelijk zijn alle kunstwerken te laten bedienen met dit nieuwe personeelskader. Daartoe zal ik heel binnenkort een voorstel van decreet indienen ter oprichting van een bijkomende Dienst voor de Scheepvaart, die met de exploitatie zal worden belast, met het personeelskader dat door de Vlaamse Executieve is voorzien.

Wat de pleziervaart op zondag betreft zal een voorstel aan de Executieve worden voorgelegd waarbij alle kosten ten laste van de gebruikers zullen worden gelegd door het invoeren van een vignet voor pleziervaart.

Vermits pleziervaart in Frankrijk, Nederland en op de Maas in Wallonië ook mogelijk is op zondag tijdens het toeristisch seizoen, was Vlaanderen een eiland geworden waar dit niet mogelijk was.

De proefprojecten in 1989 en 1990 hebben aangetoond dat dit aan een behoefte beantwoordt.

Ik ben echter voorstander van bediening door vrijwilligers waarbij alle personeelsleden van de betrokken waterwegen de kans krijgen tegen een behoorlijke vergoeding enkele zondagen dienst te doen.

Slechts indien er onvoldoende kandidaten zijn, zal een beroep gedaan worden op derden (bijvoorbeeld jobstudenten).

Alle kosten moeten terecht worden gedragen door de inkomsten uit de vignetten.

**Vraag nr. 9
van 26 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER**

Wegenfonds — Vertraging bij het afleggen van de jaarlijkse rekeningen

Uit het 147e Boek van het Rekenhof blijkt dat in het verleden bij het Wegenfonds aanzienlijke vertraging werd opgelopen bij het afleggen van de rekeningen van het Wegenfonds.

In dat verband werd door de Staatssecretaris belast met de Herstructurering van het Ministerie van Openbare Werken in de loop van de maand maart van dit jaar een nieuw tijdschema voorgesteld om de achterstand van de rekeningen van 1982 tot 1988 weg te werken, wat praktisch mogelijk zou zijn tegen het einde van de maand december 1991, op voorwaarde dat het nodige personeel beschikbaar werd gesteld. De rekeningen van 1983 tot 1987 zouden moeten worden afgesloten met beperking van de controles tot het strikte minimum en alle analyses en controles zouden moeten worden toegespitst op de afsluitingsverrichtingen van het dienstjaar 1988.

Het Hof ging akkoord met de versnelde opstelling van

de rekeningen van 1983 tot 1987, op voorwaarde dat de afsluitingsverrichtingen voor het boekjaar 1988 zouden gebeuren op grond van een volledige inventaris van de bestanddelen van het vermogen van de instelling.

Ter regeling van het personeelsprobleem werd het contract met een gespecialiseerde privé-firma met twee jaar verlengd, waardoor maximum tien boekhouders ter beschikking van het Fonds komen.

Dankzij het samenwerkingsakkoord dat op 23 maart 1990 (Belgisch Staatsblad van 8 mei 1990) werd gesloten tussen het Waalse en Vlaamse Gewest enerzijds en de Staat anderzijds, kan de comptabiliteitsdirectie van het Ministerie van Openbare Werken blijven beschikken over het voor 1 januari 1990 ter beschikking gestelde personeel van de Gewesten om achterstallige rekeningen op te stellen. Dit akkoord werd afgesloten voor de duur van zes maanden en kan telkens voor drie maanden worden verlengd.

Het Rekenhof acht het dan ook van primordiaal belang dat de Gewesten ermee instemmen het akkoord tot het einde van 1991 te verlengen.

Graag vernam ik van de geachte Minister of het akkoord wat het Vlaamse Gewest betreft, in de loop van de maand september effectief werd verlengd en voor hoelang. Tevens vernam ik graag in welke mate de achterstallige rekeningen reeds zijn weggewerkt.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het samenwerkingsakkoord van 23 maart 1990 niet werd verlengd. Dit samenwerkingsakkoord was van toepassing op al de artikelen van de begroting van de Gewesten die betrekking hebben op de van het Ministerie van Openbare Werken overgedragen bevoegdheden alsook op de begrotingsartikelen welke betrekking hebben op de aangelegenheden die voor dit Ministerie nationaal blijven.

Wat de ontbindingsverrichtingen van het Wegenfonds betreft, worden momenteel besprekingen gevoerd voor het opstellen van een samenwerkingsakkoord ad hoc. Afhankelijk van de datum van goedkeuring van dit akkoord en de inhoud ervan, zal de achterstand inzake de afsluiting van de achterstallige jaarrekeningen van het Wegenfonds, volgens de gegevens mij verstrekt door de Directie der Comptabiliteit, medio 1992 kunnen worden weggewerkt.

Vraag nr. 31 van 20 november 1990 van de heer J. CUYVERS

Vlaamse waterlopen — Vermijden van schade aan visbestand

Heel wat van onze bedrijven betrekken grote hoeveelheden water uit onze rivieren en kanalen. Ze hebben hiervoor een vergunning nodig die wordt uitgereikt door de beheerder van de waterloop, dus in een aantal gevallen het Ministerie van Openbare Werken.

Samen met het water worden echter ook allerlei levende organismen — voor zover natuurlijk aanwezig —

meegezogen. Ik denk hierbij aan allerlei vissoorten, zoetwatergarnalen, rivierkreeften enzovoort. Deze worden praktisch allemaal vernietigd.

Vorig jaar onderzocht de Visserijdienst van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) in samenwerking met de milieucel van de VVHV de situatie aan de elektrische centrale te Genk-Langerlo. Uit het onderzoek bleek dat er door het betrekken van water uit het Albertkanaal per jaar zo'n 40.000 vissen en 2.000 rivierkreeften werden gedood. Hoewel het met het visbestand in onze Vlaamse waterlopen pover is gesteld, worden er jaarlijks grote hoeveelheden vissen en andere waterbewoners uitgeschakeld door het onzorgvuldig betrekken van water door bedrijven.

In feite is deze slachting niet nodig. Er bestaan diverse visweringssystemen waarbij dieren worden afgeweerd of afgeschrikt. In Nederland zijn de elektriciteitscentrales ten andere verplicht een dergelijk systeem te installeren.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Hoeveel bedrijven hebben een vergunning van de geachte Minister om water te betrekken van oppervlaktewateren ? Welke hoeveelheid water wordt door deze bedrijven jaarlijks betrokken ?
2. Heeft de geachte Minister bepaalde bedrijven verplicht een visweringssysteem te plaatsen en zo ja, welke ? Met welke resultaten ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Als eerste gevolg aan zijn vraag wens ik het geachte lid er op te wijzen dat het tappen van water voor het dierenbestand in onze waterwegen inderdaad nadelige effecten heeft. Dit belet niet dat deze activiteit vaak van essentieel belang is voor de bedrijven en dus niet kan worden stopgezet.

Dit belet niet dat kan worden onderzocht of systemen bestaan en kunnen worden toegepast om het dierlijk leven in de waterwegen beter te beschermen tegen de nadelige effecten van de watertappingen. Tot nog toe werden geen verplichtingen inzake het plaatsen van visweringssystemen opgelegd.

Wat het aantal bedrijven waaraan een vergunning voor watertappen werd verleend en de door deze onttrokken hoeveelheid betreft, zal een antwoord worden verstrekt nadat het daartoe nodige opzoekingswerk is verricht.

Vraag nr. 43 van 4 december 1990 van de heer H. DE CROO

Verkeersveiligheid — Zwarte punten

Eén van de belangrijke problemen inzake verkeersveiligheid is het grondig herwerken van de zogenoemde zwarte punten.

De naar alle woningen van België gestuurde brochure

van Verkeersminister Jean-Luc Dehaene wijdt aan deze heel gevaarlijke aangelegenheid slechts twee lijnen.

Gelet op de huidige institutionele situatie hoort het oplossen van deze zogenoemde zwarte punten onder meer tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Graag verneem ik het volgende van de geachte Minister.

1. Welke hiërarchie bestaat er tussen de zwarte punten (bijvoorbeeld zwarte punten waar drie ongevallen plaatsvinden en deze waar tien of meer ongevallen per jaar plaatsvinden) ?
2. Wat zijn de financiële middelen die specifiek en geprogrammeerd zullen worden aangewend voor het optimaal wegwerken van dergelijke zwarte punten ?
3. Kan er geen prioriteit worden gegeven aan de zwarte punten waar men op niet-bewaakte kruispunten moet oversteken of waar de mogelijkheid bestaat links af te slaan in de richting van het normaal verkeer, met andere woorden waar men het tegenliggend verkeer moet kruisen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Bij de rangschikking van zwarte punten wordt uitgegaan van het aantal ongevallen met lichamelijk letsel. Dit soort ongevallen wordt geregistreerd door politie of rijkswacht en er bestaan hiervan vrij volledige gegevens. De ervaring leert dat er een vrij constante verhouding is tussen het totaal aantal ongevallen en deze met lichamelijk letsel. Het totaal aantal ongevallen op een plaats is een maat voor de gevaarlijkheid van die plaats. Het aantal ongevallen gedeeld door de hoeveelheid verkeer is een maat voor het risico dat aantal weggebruikers lopen op die plaats.

.. Tot in 1990 werd er binnen de investeringskredieten der wegen een speciaal artikel voorzien voor het wegwerken van zwarte punten. Deze hiertoe speciaal voorziene kredieten zijn evenwel niet alleen maatgevend voor de financiële inspanningen die worden gedaan voor het wegwerken van zwarte punten. De keuze voor de uitvoering van werken binnen het totale pakket aan investeringskredieten voor wegen wordt immers medebepaald door de zorg voor het wegwerken van zwarte punten.

Vanaf 1991 gebeuren alle investeringen voor wegenwerken met inbegrip van het wegwerken der zwarte punten derhalve met de kredieten voorzien op het artikel 73.22. Er weze opgemerkt dat in alle provincies binnen dit artikel speciale posten zijn voorzien voor onder meer :

- veilige schoolomgeving en veilige oversteekplaatsen ;
- aanpassingswerken voor het plaatsen van verkeerslichten ;
- het toepassen der richtlijnen betreffende de wegindeling.

3. De situatie met linksafslaand verkeer die wordt aangehaald aan niet bewaakte kruispunten doet zich daar meestal voor, zodat het niet doenbaar is prioriteit te geven aan dergelijke kruispunten.

Verder weze opgemerkt dat niet a priori kan worden gesteld dat kruispunten die zijn uitgerust met verkeerslichten steeds zoveel veiliger zouden zijn dan andere. Plaatsing van verkeerslichten heeft over het algemeen voor gevolg dat het aantal ongevallen van een bepaald type vermindert, maar dat er zich veelal meer ongevallen van een andere soort (bijvoorbeeld kop-staartaanrijdingen) voordoen. Het is dus niet zo dat het totale effect steeds positief is. Over het algemeen is het subjectieve veiligheidsgevoel groter bij verkeerslichten, maar niet steeds de objectieve veiligheid.

Bij het wegwerken van zwarte punten dient zowel aandacht gegeven aan kruisingen met verkeerslichten als aan deze zonder.

Alvorens tot het plaatsen van verkeerslichten te beslissen wordt het advies ingewonnen van de Adviesgroep Verkeersveiligheid Vlaamse Gewestwegen, die ter zake zijn op onderzoek en ervaring gebaseerde criteria hanteert.

Vraag nr. 48 van 12 december 1990 van de heer J. ANSOMS

Autosnelwegen en viaducten — Overzicht

Graag vernam ik van de geachte Minister (in totaalcijfers) :

1. hoeveel kilometer autosnelweg het Vlaamse Gewest rijk is ;
2. hoeveel viaducten er over de autosnelwegen in Vlaanderen liggen ;
3. met betrekking tot de autosnelwegen :
 - hoeveel het onderhoud van het autosnelwegennet in Vlaanderen sinds de regionalisering van Openbare Werken aan Vlaanderen heeft gekost ;
 - hoeveel Vlaanderen heeft uitgegeven in die periode aan vervanging van andere toebehoren (verlichtingsuitrusting, praatpalen enzovoort), viaducten niet meegerekend ;
 - hoeveel dit onderhoud van het bestaande autosnelwegennet zelf nog zal kosten in dit decennium (viaducten niet meegerekend) ;
4. met betrekking tot de viaducten :
 - welke viaducten (aangeduid per autosnelweg en met nummer) er dit decennium zeker aan vervanging toe zijn ;
 - hoeveel deze operatie in dit decennium gaat kosten.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede

dat momenteel de elementen worden ingezameld welke moeten toelaten antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

Van zodra ik beschik over kwestieuze inlichtingen zal ik niet nalaten het geachte lid hiervan in kennis te stellen.

Vraag nr. 49
van 14 december 1990
van de heer G. JANZEGERS

Afwatering langs Zuidelijke Ring (R 27) te Tienen — Stankoverlast

De grachten langsheen de Zuidelijke Ring (R 27) in de deelgemeente Bost (fusiegemeente Tienen) leiden niet alleen het regenwater maar ook een groot gedeelte van het rioolwater van Bost af naar de Grote Gete, even voorbij de kruising van de Zuidelijke Ring met de invalsweg (N 29).

Het gaat hier om open grachten, waardoor allerlei zaken (afval, begroeiing, dode dieren en dergelijke) het rioolwater ophouden en regelmatig voor zware stankoverlast zorgen bij de buurtbewoners.

Bij navraag geven de ingenieurs van Openbare Werken toe dat er een foutieve aansluiting is gebeurd bij de aanleg van de weg. De grachten mogen normaal alleen het water van de weg opvangen.

Ik vernam dan ook graag van de geachte Gemeenschapsminister of het nodige kan worden gedaan om deze toestand te verhelpen.

Antwoord

Zoals vastgesteld door het geachte lid komen inderdaad afvalwaters van de woningen langsheen de N 64 Tienen-Hannuit en van de verkaveling ter hoogte van de Bostenbergstraat terecht in de afwateringsgracht langsheen de R 27 Ring om Tienen.

Om het probleem van de afvalwaters op te lossen zou vanaf de N 64 Tienen-Hannuit tot aan de Gete een riolering dienen aangelegd met deels bovenop en deels ernaast een open gracht om de afvalwaters weg te voeren.

Het aanleggen van een riolering is echter een gemeentelijke aangelegenheid. Door mijn diensten werd de aandacht van de stad Tienen hierop reeds gevestigd.

Vraag nr. 52
van 19 december 1990
van de heer A. SCHELLENS

Verkeersonveilige Staatsbaan te Bekkevoort — Maatregelen

Uit een studie over de verkeersveiligheid blijkt dat Bekkevoort de 25e plaats inneemt op de lijst van de meest onveilige Belgische gemeenten.

Voor de Staatsbaan, de drukke rijksweg die Leuven met Diest verbindt en de gemeente Bekkevoort doormidden snijdt, maakt van de dorpskern een zeer onveilige verkeersruimte.

De gemiddelde snelheid ligt er veel te hoog en er gebeuren regelmatig zware verkeersongevallen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op volgende vragen.

1. Is er een studie bezig voor een plaatselijke aanpassing van een gedeelte van de Staatsbaan ?
2. Welke zijn de maatregelen, die eventueel door het departement van Openbare Werken en Verkeer zullen worden voorgesteld.

Antwoord

Ik heb de eer, het geachte lid mede te delen dat momenteel de verkeersveiligheid langs de N 2 in de doortocht van de gemeente Bekkevoort wordt bestudeerd. Op 24 oktober 1990, had hiertoe reeds een voorbereidende vergadering plaats op het gemeentehuis.

Van zodra de studie van de te nemen maatregelen ter herinrichting van de doortocht (gebeurlijke vermindering van het aantal rijstroken, verwezenlijken van middengeleiders...) voltooid is, zal deze worden voorgelegd aan het gemeentebestuur.

Vraag nr. 53
van 19 december 1990
van de heer M. DESUTTER

Spoorweginfrastructuur Brugge — Noodzakelijke aanpassingen 1990-1995

In het licht van de opening van de Kanaaltunnel en de aanleg van de super snelle trein (SST) lijken volgende aanpassingswerken noodzakelijk inzake personenvervoer :

1. bouw van een nieuw treinstation te Zeebrugge op het knooppunt treintram en veerboten ;
2. aanpassing van de spoorlijn Oostende-Brugge-Gent-Brussel voor snelheden tot 200 km per uur ;
3. verhoging van de snelheid op de lijn Zeebrugge-Brugge-Kortrijk naar 160 km per uur, teneinde de SST-treinen uit Parijs vlot te kunnen ontvangen in het nieuwe station te Zeebrugge.

Graag vernam ik het standpunt van de geachte Minister. Zijn reeds studies of plannen in deze zin aangevat ?

Antwoord

In verband met de gestelde vraag wens ik het geachte lid erop te wijzen dat het hier gaat om zuivere bevoegdheden van de nationale Minister van Verkeerswezen.

Het opstellen van studies en plannen in verband met investeringswerken op gebied van treinverkeer behoort volledig tot het werktein van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) en haar Voogdijminister.

In verband met mijn standpunt verwijst ik naar het advies van de Vlaamse Executieve van 6 juni 1990 — in verband met STAR 21-plan van de NMBS.

Daarin onderstreepte de Vlaamse Executieve onder meer het belang van :

- de rechtstreekse aansluiting van West-Vlaanderen op de SST te Rijsel via de lijn Oostende-Brugge, Kortrijk-Rijsel
- het optrekken van de snelheid op het traject Oostende-Brussel tot 200 kilometer per uur vóór 1995 ;
- goed uitgeruste, aantrekkelijke en nette stations, regelmatig onderhoud, duidelijke signalisatie door uniforme pictogrammen, moderne exploitatie van de sanitaire installaties, ontwikkeling van de stations tot **gemeenschaps-** en winkelcentra, integratie van de stations in de centra van de steden en gemeenten door bewegwijzering, parkings en samenwerking met het tram- en busvervoer.

Vraag nr. 57
van 20 december 1990
van de heer L. PEETERS

Aanleg omleggingsweg rond Asse — Stand van zaken

In Asse worden de oude plannen om een omleggingsweg rond de gemeente aan te leggen opnieuw opgediept. Deze plannen druisen in tegen de beleidsoptie van de Vlaamse Executieve om vooral de bestaande wegen te verbeteren en verkeersveiliger te maken. Tevens beoogt dit plan net het tegenovergestelde van de bestaande optie om het aantal rijvakken bij de doortocht van Asse-centrum te herleiden van 3 op 2.

De GALM (Groot Asse Leefmilieu) protesteerde reeds krachtadig tegen de optie omleggingsweg rond Asse omwille van de nefaste gevolgen voor het milieu en het natuurbehoud. Verschillende natuurgebieden en open ruimten in de onmiddellijke omgeving van Asse zullen hierdoor verloren gaan.

Het betreft de landschappen rond Kobbegem, de Kouter en het Karteloobos te Krokegem en het Kraveelbos in de buurt van Mazenzele.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. welke zijn betrokkenheid is bij de plannen om de omleggingsweg rond Asse opnieuw als mogelijk alternatief naar voor te schuiven ;
2. of de bestaande plannen in verband met het terugbrengen van het aantal rijstroken van 3 naar 2 bijgevolg nog steeds blijven bestaan ;
3. binnen welke termijn met deze herinrichting van de doortocht Asse-centrum zal worden aangevangen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

1. De omlegging van Asse komt niet voor op het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 goedgekeurde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse.

In het kader van de verbinding Dendermonde-Brussel werd door de Vlaamse Executieve op 15 december 1981 beslist eerst het traject Dendermonde-

Aalst, aansluitend op de E 40 autosnelweg af te werken.

Er werd eveneens beslist zekere trajecten op de verbinding Dendermonde-Brussel, waaronder de omlegging van Asse, te vrijwaren voor het geval de oplossing via Aalst op termijn geen voldoening zou schenken.

Gezien de verbinding Dendermonde-Aalst nog niet is afgewerkt, bestaat er geen reden om thans, conform de beslissing van de Vlaamse Executieve, de omlegging om Asse naar voor te schuiven.

2. Het ontwerp om de N 9 te Asse, tussen het spoorwegstation en het Kerkplein, van 3 rijstroken naar 2 terug te brengen werden in aanbesteding gesteld op 21 november 1990 en deze werken zijn inmiddels goedgekeurd.
3. Bovenvermelde werken zullen in de lente 1991 worden aangevat.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU,
 NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 53
van 18 december 1990
van de heer A. LARIDON

Ontwerp van mestdecreet — Interpretatie

Zou ik in verband met het ontwerp van decreet betreffende de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen het volgende mogen vernemen ?

1. Wat wordt bedoeld met het feit dat er slechts één verwerkingseenheid zou worden opgericht waarin alle soorten mestoverschotten zouden worden verwerkt (rund-, varkens- en pluimveemeststoffen) ?
2. Wie zal de verwerkingseenheid effectief exploiteren ? De overheid of een private vennootschap (dit laatste in analogie met INDAVER en Aquafin) ?
3. Welke preventieve maatregelen zullen er voor de zware metalen in de diverse mesttypen worden getroffen om de zware metalen in de mest te doen dalen (koper, cadmium, zink) ?

Vraag nr. 57
van 20 december 1990
van de heer A. LARIDON

Milieutaks — Berekening voor appartementsgebouwen

De burger betaalt nu 300 frank milieutaks met een maximum van 1.200 frank per gezin.

Hij wordt voortaan belast op het verbruik van water.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister het volgende vernemen ?

Hoe zal deze milieutaks worden berekend in appartementsgebouwen waar de appartementen collectief zijn aangesloten op één watermeter en waar de inlichtingen over het waterverbruik per appartement niet kunnen worden verstrekt door de waterdistributiemaatschappijen ?

Vraag nr. 58
van 27 december 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Emissie stikstofoxide door autoverkeer — Maatregelen

De emissie van stikstofoxide is gedaald. De daling duurde tot 1985. Sindsdien steeg de uitstoot met 7.000 ton, vooral door het toenemende autoverkeer. Deze stijging overtreft zelfs het gunstige effect van de loodarme benzine.

Deze gegevens komen uit een onderzoek van de Gentse Rijksuniversiteit dat werd verricht onder leiding van professor Dams. Het rapport werd geschreven in opdracht van de geachte Minister en berekende het effect van drie grote oorzaken voor de luchtverontreiniging : de industrie, de gebouwenverwarming en het autoverkeer.

De Gentse Rijksuniversiteit verwerkte al deze gegevens op een geografische kaart. De gebieden met de grootste uitstoot vallen perfect samen met de trajecten van de autosnelwegen in Vlaanderen. Ook de Ring rond Antwerpen is er donker gekleurd.

Welke maatregelen heeft de Minister reeds genomen om de luchtverontreiniging in Vlaanderen tegen te gaan ?

Vraag nr. 59
van 27 december 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Vestiging chemisch bedrijf in Ternat — Milieuhinder

In de gemeente Ternat is er heelwat verzet tegen een mogelijke vestiging van het chemisch bedrijf Sun Chemicals, dat onder meer inktproducten vervaardigt. Ook in de gemeente Sint-Pieters-Leeuw was er nogal wat protest tegen de vestiging van dit bedrijf.

Volgens de plaatselijke milieuvereniging Zenne en Zoniën was Sun Chemical immers verantwoordelijk voor heelwat reukhinder en voor de vervuiling van het plaatselijk grondwater.

Kan de geachte Minister mij mededelen wat zijn standpunt is in deze aan gelegenheid ?

Welke maatregelen neemt de Minister om de milieuverontreiniging van dit bedrijf te verhinderen ?

Vraag nr. 60
van 27 december 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Benzeenconcentraties in open lucht — Reductie

Bevolkingsgroepen die vaak worden blootgesteld aan hoge benzeenconcentraties lopen een merkbaar verhoogd risico op leukemie. Vooral mensen die wonen of werken in de omgeving van drukke verkeerswegen, petrochemische bedrijven, benzinepompexploitanten en chauffeurs behoren tot deze risicogroep.

De Bond Beter Leefmilieu (BBL) wijst in dit verband op de bevindingen van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE) en van het Groningse Professor H.C. van Hallinstituut. Volgens de BBL zijn dringend technische en wettelijke maatregelen nodig om deze risico's binnen aanvaardbare perken te houden.

Welke maatregelen neemt de geachte Gemeenschapsminister om het benzeenniveau in de omgevingslucht te reduceren ?

Vraag nr. 61
van 27 december 1990
van de heer J. TIMMERMANS

Fabelta-Ninove — Aanpassing lozingsvergunning

De invloed van Fabelta-Ninove op de Dendervervuiling is erg belangrijk. Zij wordt geschat op 10 à 12.000 IE (inwoners-equivalent), terwijl de lozingsvergunning quasi continu wordt overtreden door massale zinklozing en lozing van sulfiden en sulfaten. Erg is dat Fabelta over een soepele lozingsvergunning beschikt omdat zij loost in een zijbeek van de Dender in plaats van rechtstreeks in de Dender.

Door een beheerder van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) werd onlangs publiekelijk gesteld dat Fabelta ogenblikkelijk zijn vuilvracht kan reduceren tot minder dan 1.000 IE mits beperkte aanpassingen aan de zuiveringsinstallatie. Betrokken beheerder is afgevaardigde van de industrie in de VMZ.

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen ?

1. Waarom werd aan Fabelta een soepele lozingsvergunning verleend voor de zijbeek, terwijl zij op amper enkele meters van de monding in de Dender lozen ?
2. Waarom werd deze vergunning nog steeds niet aangepast ?
3. Zal de vergunning worden aangepast ? Zo ja, in welke zin ?
4. Hoeveel bedraagt de huidige restvervuiling van Fabelta (op BOD-basis en COD-basis) ? Op basis van welke bemonstering gebeurde deze vaststelling : wanneer, aantal, debietsproportioneel ?
5. Werden er reeds processen-verbaal opgesteld tegen Fabelta ? Zo ja, wanneer en om welke reden ?

6. Overtreedt Fabelta de lozingsvergunning inzake lozing van zink ? Is het waar dat in onvergunde slibbekkens het zwaar gecontamineerde zinkslib wordt gestockeerd ?
7. Werd het Denderslib ter hoogte van Fabelta bemonsterd en geanalyseerd ? Zo ja, wat zijn de resultaten ? Zullen de kosten voor verwijdering van eventueel zwaar gecontamineerd slib worden verhaald op Fabelta ?
8. Werd Fabelta een saneringsprogramma opgelegd ? Zo ja, in welke timing wordt ter zake voorzien ?
9. Wordt overwogen om Fabelta te verplichten tot aansluiting op de collector naar de regionale waterzuiveringsinstallatie (RWZI) van Ninove ? Waarom eventueel niet ?
10. Zal de geachte Minister aan Fabelta een lozingsvergunning doen verlenen die kadert in de optie die door de vermelde VMZ-beheerder als realistisch en haalbaar werd bestempeld ? Zo neen, waarom niet ?

Vraag nr. 62
van 27 december 1990
van de heer E. COOREMAN

Waterzuiveringsstation Berlare — Overname door VWZ

De gemeente Berlare nam in 1978/1979 het initiatief om een waterzuiveringsstation en bijhorende collectoren aan te leggen, dit binnen het kader van een totaal rioleringsplan. Deze werken werden aan 105 ten honderd gesubsidieerd : 100 ten honderd voor de aanbestedingen en 5 ten honderd voor de administratie, zoals gebruikelijk. Ingevolge de prefinanciering echter stijgen de intresten en lag de werkelijke kost merkkelijk hoger dan 105 ten honderd (dicht tegen 115 ten honderd).

Per 1 december 1983 werd tussen de gemeente Berlare en de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (VWZ) een overeenkomst gesloten tot overname van het waterzuiveringsstation en de collectoren.

Ter uitvoering van het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 januari 1985 (Belgisch Staatsblad van 30 januari 1985) inzake de bepalingen van de nadere regelen voor toepassing van artikel 32quinquies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, werden door de gemeente Berlare de overnamedossiers ingediend op 6 januari 1986.

Alhoewel de toenmalige bevoegde Gemeenschapsminister in zijn omzendbrief AW/85/1 van 22 februari 1985 schreef dat de VWZ de terugbetaling diende te verrichten binnen de 5 jaar is dit thans nog steeds niet gebeurd.

Voor een kleine gemeente als de gemeente Berlare (ongeveer 12.000 inwoners) betekenen deze sommen echter heel wat.

Het gaat immers over volgende bedragen in hoofdsom :

— rioolgemaal — lot 1 : subsidie	: 315.000 frank ;
	: overname : 650.101 frank ;
— rioolwaterzuiveringsinstallatie — lot 1	
	Bouwkundig gedeelte
	: subsidie : 5.446.762 frank ;
	: overname : 8.785.711 frank ;
— rioolgemaal — lot 2 : overname	: 68.070 frank ;
— persleiding : subsidie	: 630.000 frank ;
	: overname : 962.491 frank ;
— collector Noord en Zuid	: overname : 6.534.919 frank ;
— collector Groene Dijk	: subsidie : 106.000 frank ;
	: overname : 481.514 frank.

Kan de geachte Minister mij mededelen wanneer tot uitbetaling kan worden overgegaan, waarom deze uitbetaling zolang is uitgebleven en of er een bijkomende vergoeding zal worden verleend voor de bijkomende intresten die intussen door de gemeente moeten worden voorgeschoten ?

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 55
van 17 december 1990
van de heer A. DE BEUL

Archief en Museum van het Vlaams Leven te Brussel — Huisvesting

Het Archief en Museum van het Vlaams leven te Brussel (AMVB) zit momenteel in zware problemen op het gebied van huisvesting.

Voor het einde van dit jaar moeten de lokalen aan de Visverkooersstraat 13 te Brussel immers worden verlaten, omdat de nieuwe eigenaar (een Zweedse firma) slechts verder wenst te verhuren aan een prijs die drie maal hoger ligt dan de huidige huurprijs.

Naar ik verneem werd er van de zijde van de geachte Minister reeds een bepaald voorstel geformuleerd om tegemoet te komen aan de moeilijkheden, maar zou de overheidstussenkomst absoluut onvoldoende zijn om de vereniging op termijn van de ondergang te redden.

Welke dringende maatregelen neemt de geachte Minister om de VZW Archief en Museum van het Vlaams leven te Brussel aan geschikte en betaalbare huisvesting te helpen en aldus de overheidskansen van deze waardevolle Vlaamse vereniging in Brussel veilig te stellen ?

Vraag nr. 57
van 27 december 1990
van de heer G. ANNEMANS

VTM-uitzending — Eentalige mededelingen in het Frans

In de loop van de week van 3 december 1990 werd op VTM een uitzending gebracht waarin de uitreiking van de Effie Awards aan bod kwam. Het betrof hier een uitzending waarvan sommige delen eentalig in het Frans werden gebracht.

Welke maatregelen neemt de geachte Minister om te vermijden dat in de toekomst dergelijke wantoestanden nog zouden voorkomen ?

Vraag nr. 58
van 27 december 1990
van mevrouw M. PANNEELS-VAN BAELEN

Subsidies voor literaire werken — Overzicht

Graag kreeg ik van de geachte Minister een overzicht voor het begrotingsjaar 1990, van de subsidies toegekend aan auteurs van literaire werken (naam en bedrag per auteur).

Vraag nr. 59
van 3 januari 1991
van de heer G. MOMMERENCY

Grens van Vlaanderen met Frans-Vlaanderen — Noodzaak grenswisselkantoor

Sinds juli 1990 kan het Nederlandse publiek toeristische informatie inwinnen bij het grenswisselkantoor Hazeldonk — aan de grens — op de autoweg Breda-Antwerpen.

Vermits men de autoweg van Jabbeke naar Calais wil doortrekken is een dergelijk kantoor daar eveneens opportuun.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

Werd er zo een kantoor gepland aan de grens van Vlaanderen met Frans-Vlaanderen ? Zo ja, waar ? Zo neen, kan dit alsnog worden gepland volgens het op 27 september 1990 ondertekende samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen en Nord-Pas-de-Calais ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 70
van 17 december 1990
van de heer R. DAEMS

Statuut leerkrachten — Discriminatie tussen de netten

Volgens het besluit van de Vlaamse Executieve van 14 juni 1989 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddeschalen, het prestatiestelsel en de bezoldigingsregeling van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel en van het opvoedend hulppersoneel van de onderwijsinstellingen voor secundair onderwijs met volledig leerplan — artikel 14, § 1 — zijn voor de personeelsleden die ten laatste op 31 augustus 1989 op grond van de voor deze datum geldende reglementering in een wervingsambt van leraar technische vakken en beroepspraktijk in het secundair onderwijs van de lagere of van de hogere cyclus hetzij vastbenoemd en

als dusdanig erkend daar waar de erkenning bestaat, hetzij gelijkgesteld zijn met vastbenoemde of definitief erkende personeelsleden ongeacht de rangschikking van de vakken waarmee zij vanaf het schooljaar 1989-1990 zijn belast, het minimum en maximum aantal uren vastgelegd op 24-28.

Deze bepaling is enkel toepasselijk voor het aantal uren waarvoor de hierboven bedoelde personeelsleden hetzij tot de stage toegelaten, hetzij vastbenoemd en als dusdanig erkend daar waar de erkenning bestaat, hetzij gelijkgesteld zijn met de vastbenoemde of definitief erkende personeelsleden. Bovenstaande betekent dat voor de tweede en derde graad de leraars praktische vakken, de leraars technische vakken deze rechten blijven behouden ongeacht of ze nu het vak TV of PV onderwijzen (minimum 24 uur — maximum 28 uur). Voor de eerste graad van de nieuwe structuur is het minimum aantal lesuren voor een volledige opdracht voor alle leerkrachten vastgesteld op minimum 22 lesuren en maximum 24 lesuren.

In het rijksonderwijs werden met ingang van het schooljaar 1984-1985 in het lager secundair onderwijs het ambt van praktijkleraar en het ambt van technische leraar vervangen door het ambt van leraar technische vakken en beroepspraktijk voor alle specialiteiten (0/14 — 1/SH/JC 30.08.1984 — Leraren die technische vakken en beroepspraktijk onderwijzen in het lager secundair onderwijs met volledig leerplan van de staat —) en werd bijgevolg voor die leraars het aantal lestijden vastgelegd op 24-28.

Op grond van die omzendbrief genieten de leraars TV en PV ressorterend onder de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) dit schooljaar van de overgangsmaatregelen vermeld in artikel 14, § 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 14 juni 1989.

De meeste inrichtende machten binnen het officieel gesubsidieerd onderwijs, hebben echter de benoeming TV en BP enkel uitgesproken voor de specialiteiten „snit en naad” en „huishoudkunde” en niet voor andere specialiteiten, daar zij daarvoor geen opdracht hadden gekregen. De leerkrachten in het officieel gesubsidieerd onderwijs benoemd zoals in het gemeenschapsonderwijs volgens de omzendbrief 0/14 — 1/ SH/JC van 30.08.1984, kunnen evenwel, naar wij vernomen hebben, niet van deze overgangsmaatregelen genieten.

Uit wat vooraf gaat blijkt duidelijk dat er een meervoudige discriminatie bestaat van een categorie leraars uit het officieel gesubsidieerd onderwijs ten opzichte van hun collega's belast met dezelfde opdracht in het gemeenschapsonderwijs (voorheen rijksonderwijs).

Welke maatregelen neemt de geachte Minister om deze discriminatie weg te werken ?

Vraag nr. 72
van 19 december 1990
van de heer P. BREYNE

Kinderopvang in scholen — Organisatie

Graag had ik van de geachte Minister vernomen onder welke voorwaarden de door de Vlaamse Gemeenschap voor onderwijs ter beschikking gestelde middelen van

hun normale bestemming kunnen worden afgewend om initiatieven van voorschoolse kinderopvang te ondersteunen door het ter beschikking stellen van school-lokalen en/of door andere vormen van financiële ondersteuning en dit respectievelijk :

- a) in het gemeenschapsonderwijs ;
- b) in het gesubsidieerd onderwijs.

Vraag nr. 74
van 20 december 1990
van de heer W. KUIJPERS

Koninklijk Atheneum Leuven — Noodzaak groenaanleg

De sedert lang beloofde groenaanleg rond het Koninklijk Atheneum Redingenhof te Leuven vordert nog steeds niet. Dit betekent voor de betrokken school, samen met de erbarmelijke stratenaanleg in de onmiddellijke buurt, een ernstige handicap.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke inspanningen hij in overleg met de stad Leuven reeds ondernam om aan dit reeds jaren hangende probleem een goede oplossing te geven ?

Meent de geachte Minister niet dat het straatbeeld met waterplassen, ongelijke kasseien en kris-kras geparkeerde wagens een weinig bevorderend gegeven is voor het gemeenschapsonderwijs ?

Vraag nr. 76
van 27 december 1990
van de heer E. BEYSEN

Vacatures in het gemeenschapsonderwijs — Vergoeding voor hogere functie

In verschillende scholen van het gemeenschapsonderwijs is de betrekking van kokkin vrij wegens ontslag of pensionering van de titularis van het ambt.

De functie wordt in bepaalde gevallen waargenomen door een hulpkokkin. Gedurende de jaren van vervanging wordt er geen vergoeding voor het uitoefenen van een hogere functie betaald.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Is het normaal dat bij uitoefening van een hogere functie men de hieraan verbonden wedde niet betaalt ?
2. Zullen de vacante betrekkingen van kokkin nog open worden verklaard ?
3. Zo ja, zullen de personeelsleden die jaren interimaris zijn geweest voorrang krijgen ?
4. Zullen bij het invoeren van het principe van principaal de hulpkokkinnen automatisch de weddeschaal van kokkin ontvangen ?

Vraag nr. 77
van 3 januari 1991
van de heer A. SCHELLENS

Studiebeurzen — Stand van zaken

Studiebeurzen dienen om kinderen uit minder begoede gezinnen het financieel mogelijk te maken om de studies te volgen waar ze geschikt voor zijn.

Om te berekenen wie welke studietoelage krijgt, wordt er een minimum- en maximumgrens gehanteerd. De maximumgrens geeft het inkomen aan waarboven geen toelage meer wordt verleend. De minimumgrens duidt daarentegen het inkomen aan tot waar de kandidaat een volledige studietoelage geniet

Heel wat gezinnen hebben echter een inkomen beneden deze minimumgrens die nu op 40 ten honderd van het socio-vitaalminimum ligt. Studenten uit deze gezinnen krijgen ook een studietoelage van 100 ten honderd, dus evenveel als studenten uit gezinnen met een inkomen gelijk aan de minimumgrens. Wanneer het inkomen bijzonder laag is, dit wil zeggen gelijk aan of lager dan 1/10 van de maximumgrens, wordt er een extra-beurs toegekend van 130 ten honderd van de volledige studietoelage voor het hoger onderwijs.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen :

1. hoeveel studenten in het academiejaar 1989-1990 een studiebeurd van 130 ten honderd genoten ;
2. hoe groot het procentuele aandeel van de zelfstandige en gehuwde studenten hierin is ;
3. hoe de procentuele vertegenwoordiging ligt van studenten die ten laste zijn van hun ouders en dit per sociaal-professionele categorie ;
4. hoe de procentuele vertegenwoordiging ligt van studenten die ten laste zijn van ouders die van een vervangingsinkomen leven en dit per soort vervangingsinkomen (pensioen, bestaansminimum, werkloosheidsuitkering, ziektevergoeding).

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 50
van 18 december 1990
van de heer J. VAN EETVELT

Rijksweg N 16 — Geluidswerende schermen

Reeds verschillende jaren wordt gevraagd langs rijksweg N 16 geluidswerende schermen aan te brengen, meer bepaald op het traject Temse-Bornem-Puurs. Deze ingreep zou verantwoord zijn, vooral op plaatsen waar woningen in de onmiddellijke omgeving van de rijksweg sta&. Nieuwe normen zouden hiervoor worden uitgevaardigd.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke de

plannen zijn en wanneer deze zouden worden gerealiseerd.

Vraag nr. 51
van 18 december 1990
van de heer J. ANSOMS

Dorpskern Poppel — Verkeersonveiligheid

De verkeerssituatie in de dorpskern van Poppel is uitermate onveilig. De N 12 is immers een drukke verbindingsweg tussen Tilburg en Turnhout. Door de breedte van de weg in de dorpskom ligt de snelheid van de voertuigen hier onverantwoord hoog en dit betekent een gevaar voor de jonge, oude en zwakke weggebruikers.

In mei 1990 werd door de gemeenteraad van Poppel een aanvraag tot wijziging van het gewestplan voor een industrieterrein aan de Tilburgseweg-Nieuwstraat goedgekeurd. Indien deze exploitatie er effectief komt, zal de verkeersdrukke en de verkeersonveiligheid in de dorpskern van Poppel nog toenemen.

Kan de geachte Minister ons meedelen of de aanpassing van de doortocht van de N 12 in de dorpskern van Poppel wordt opgenomen in zijn programma ? Zo ja, wanneer ?

Zal de geachte Minister eerst een oplossing uitwerken voor de verkeersveilige situatie alvorens het industrieterrein effectief zal worden geëxploiteerd ?

Wij denken hierbij aan volgende punten :

1. snelheidsremmende maatregelen in de dorpskern ;
2. een goede aansluiting bij de grens tussen de fietspaden van Goirle en Poppel ;
3. aanleg van het fietspad tussen Weelde en Poppel ;
4. verbeteren van de fietsaccommodaties op de Tilburgseweg (grens-dorp).

Vraag nr. 54
van 19 december 1990
van de heer M. DESUTTER

Overbelasting om en rond Zeebrugge — Alternatief verkeer via Noorderkanaal

De wegen om en rond Zeebrugge zijn overbelast.

Met een verdubbeling van de mobiliteit tussen heden en het jaar 2005 enerzijds en het groeiend wegvervoer van en naar Zeebrugge wegens de stijgende trafieken anderzijds, kan in de komende tien jaar vier maal meer verkeer worden verwacht om en rond de haven.

Hierbij wordt uiteraard aangedrongen op alternatief vervoer via het spoor en de waterwegen.

Is het volgens de geachte Minister niet aangewezen — met het oog op de toekomst die vlugger kan komen dan verwacht — een kosten-batenanalyse te laten opmaken over het Noorderkanaal enerzijds en een milieueffectrapport (MER) anderzijds ? Kan hiervoor weldra opdracht worden gegeven ?

Vraag nr. 55
van 19 december 1990
van de heer M. DESUTTER

Verbinding Torhout-A 17 — Kredietverlening

Sedert één jaar staat er een brug op aansluiting met de A 17 te wachten. Het is niet aangewezen deze toestand zo te laten voortduren.

Het krediet voor de aanleg van deze verbindingsweg is in 1991 verwezen naar het reserveprogramma.

Mag ik bij de geachte Minister aandringen op spoedige kredietverlening ?

Vraag nr. 56
van 19 december 1990
van de heer O. VAN DEN BROECK

Tracé Ophasselt-Steenhuize- Wijnhuize — Definitieve openstelling

De aanleg van de nieuwe rijksweg N 42 (Gent-Bergen) vordert langzaam. Een aantal kilometer nieuwe rijksweg is reeds voor het verkeer opengesteld. Zo zou na het verlot het gedeelte Hemelverdegem-Ophasselt-Steenhuize-Wijnhuize worden opengesteld, doch de openstelling werd beperkt tot het tracé Hemelverdegem-Ophasselt.

Naar verluidt is de verdere openstelling van het tracé Ophasselt-Steenhuize-Wijnhuize afhankelijk van de plaatsing van driekleurige verkeerslichten ter hoogte van het kruispunt Assestraat-Nieuwe Gentweg op het grondgebied Steenhuize-Wijnhuize.

Deze toestand houdt nu al vier maand aan zonder enige verandering : de plaatsing van de driekleurige verkeerslichten laat op zich wachten en de volledige openstelling van het vak Hemelverdegem-steenhuize-Wijnhuize blijft dode letter. Erger nog, de gedeeltelijke tracé-openstelling Hemelverdegem-Ophasselt, heeft geen zin zolang het tracé Ophasselt-Steenhuize-Wijnhuize gesloten blijft.

Desbetreffend vernam ik graag van de geachte Gemeenschapsminister :

1. wanneer de driekleurige verkeerslichten op voornoemd kruispunt Assestraat-Nieuwe Gentweg zullen worden geplaatst ;
2. wanneer het tracé Ophasselt-Steenhuize-Wijnhuize definitief zal worden opengesteld.

Vraag nr. 59
van 3 januari 1991
van de heer G. MOMMERENCY

Grens van Vlaanderen met Frans-Vlaanderen — Noodzaak grenswisselkantoor

Sinds juli 1990 kan het Nederlandse publiek toeristische informatie inwinnen bij het grenswisselkantoor

Hazeldonk — aan de grens — op de autoweg Breda-Antwerpen.

Vermits men de autoweg van Jabbeke naar Calais wil doortrekken is een dergelijk kantoor daar eveneens opportuun.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

Werd er zo een kantoor gepland aan de grens van Vlaanderen met Frans-Vlaanderen. Zo ja, waar ? Zo neen, kan dit alsnog worden gepland volgens het op 27 september 1990 ondertekende samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen en Nord-Pas-de-Calais ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Vraag nr. 60
van 3 januari 1991
van de heer G. ANNEMANS

Antwerpse Kleine Ring — Bewuste filecreatie

Het terugdringen van de auto wordt dikwijls als vanzelfsprekendheid naar voren gebracht in overheids campagnes.

Aan het sportpaleis te Antwerpen zijn gedurende verscheidene maanden meerdere rijstroken van de Antwerpse Kleine Ring over een afstand van meerdere kilometers afgesloten. Door sommigen wordt hier gesproken van bewuste filecreatie.

Is de geachte Minister hiervan op de hoogte ?

Waarom wordt er zo lang getalmd met het wegwerken van deze belemmering van de Antwerpse Kleine Ring ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting				
17	20.12.1990	F. Vermeiren	<i>Bekendmaken van Vlaanderen – Brochure gericht tot andere taalgemeenschappen</i>	305
19	03.01.1991	J. Valkeniers	<i>Automatische ontspanningstoestellen – Verhoging belastingtarief</i>	305
24	17.01.1991	E. Vandebosch	<i>Sociale Investeringsmaatschappij – Middelen</i>	305
25	18.01.1991	H. Van Dienderen	<i>Zwinbosjes – Onteigeningsprijs</i>	306
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie				
9	14.01.1991	J. Loones	<i>Impulsgebied Oostende – Afbakening</i>	306
L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting				
48	27.12.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>Vestiging chemisch bedrijf in Ternat – Milieuhinder</i>	322
49	27.12.1990	H. Van Dienderen	<i>Reglementering op de publiciteitspanelen – Beteugeling overtredingen</i>	307
50	27.12.1990	L. Kelchtermans	<i>Wijzigingen aan BPA's – Gevolgen voor verleende verkavelingsvergunningen</i>	307
51	03.01.1991	H. De Loor	<i>Sociale huisvestingssector – Huurreglementering</i>	308
54	08.01.1991	J. Loones	<i>Reservatiezone verbreding Kanaal Duinkerke-Nieuwpoort – Behoud</i>	308
62	11.01.1991	J. Sleenckx	<i>Tervuren – Wijziging gewestplan</i>	309
67	16.01.1991	J. Timmermans	<i>Grondfonds – Uitvoering</i>	309
68	16.01.1991	M. Olivier	<i>Maaltijdcheques – Kostprijs</i>	309
J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin				
9	17.12.1990	M. Vogels	<i>Tegemoetkomingen inzake sociale reclassering minder-validen – Begrip huishoudster</i>	310
11	27.12.1990	R. Van Hooland	<i>OCM W- begrotingen – Jaarlijkse gemeentelijke bijdrage</i>	310
13	10.01.1991	G. Janzegers	<i>Aanleg woon wagenterreinen – Subsidiëring</i>	311
R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling				
5	27.12.1990	H. Lauwers	<i>ESF-projecten – Doelstellingen en financiering</i>	311

7	16.01.1991	M. Olivier	<i>Maaltijdcheques — Kostprijs</i>	313
T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting				
44	30.11.1990	T. Merckx-Van Goey	<i>Beverrat — Bedreiging voor waterlopen</i>	322
45	03.12.1990	G. Janzegers	<i>Aanwezigheid beverratten — Getroffen maatregelen</i>	323
53	○ 18.12.1990	A. Laridon	<i>Ontwerp van mestdecreet — Interpretatie</i>	339
54	19.12.1990	G. Janzegers	<i>Wantoestanden Olmense Zoo — Normen huisvesting dieren</i>	324
55	19.12.1990	G. Janzegers	<i>Bosdecreet — Samenstelling adviescommissie</i>	324
56	20.12.1990	W. Kuijpers	<i>Adviescommissie bosreservaten — Profiel</i>	325
57	○ 20.12.1990	A. Laridon	<i>Milieutaks — Berekening voor appartementsgebouwen</i>	339
58	○ 27.12.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>Emissie stikstofoxide door autoverkeer — Maatregelen</i>	340
59	○ 27.12.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>Vestiging chemisch bedrijf in Ternat — Milieuhinder</i>	340
60	○ 27.12.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>Benzeenconcentraties in open lucht — Reductie</i>	340
61	○ 27.12.1990	J. Timmermans	<i>Fabelta-Ninove — Aanpassing lozingsvergunning</i>	340
62	○ 27.12.1990	E. Cooreman	<i>Waterzuiveringsstation Berlare — Overname door VWZ</i>	341
77	15.01.1991	J. Van Eetvelt	<i>MER — Stand van zaken nieuwe verbrandingsovens</i>	314
80	16.01.1991	M. Olivier	<i>Maaltijdcheques — Kostprijs</i>	314
P. DEWAEL, Gemeenschapsminister van Cultuur				
44	19.11.1990	W. Kuijpers	<i>Wereldomroep — Samenwerking Vlaanderen en Nederland</i>	325
53	14.12.1990	H. Suykerbuyk	<i>Jeugdverenigingen — Terbeschikkingstelling van tenten</i>	326
54	17.12.1990	A. Laridon	<i>Kustjachthavens — BLOSO-taks</i>	327
55	0 17.12.1990	A. De Beul	<i>Archief en Museum van het Vlaams Leven te Brussel — Huisvesting</i>	341
56	20.12.1990	W. Kuijpers	<i>Volkshogescholen — Subsidiëring</i>	328
57	0 27.12.1990	G. Annemans	<i>VTM-uitzending — Eentalige mededelingen in het Frans</i>	341
58	0 27.12.1990	M. Panneels-Van Baelen	<i>Subsidies voor literaire werken — Overzicht</i>	342
59	0 03.01.1991	G. Mommerency	<i>Grens van Vlaanderen met Frans-Vlaanderen — Noodzaak grenswisselkantoor</i>	342
60	07.01.1991	F. Dewinter	<i>VZW Agglomeratieraad voor Plaatselijk Sociaal Cultureel Werk — Subsidie</i>	315
61	16.01.1991	G. Annemans	<i>Kasteel van Ham — Herbestemming</i>	315
64	16.01.1991	M. Olivier	<i>Maaltijdcheques — Kostprijs</i>	315
67	22.01.1991	A. Schellens	<i>Herstellingswerken Sint-Catharinakerk in Kortrijk-Dutsel — Bedrag en tijdstip</i>	315

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden

9	16.01.1991	M. Olivier	<i>Maaltijdcheques — Kostprijs</i>	316
10	17.01.1991	M.P. Kestelijn-Sierens	<i>Hoge Raad voor de Thuisverzorging — Artsenvertegenwoordiging</i>	316

D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs

42	26.11.1990	N. Maes	<i>Eerste kandidatuur-studenten — Slaagpercentages</i>	328
51	03.12.1990	A. Laridon	<i>Leerkrachten uit de BSD — Reaffectatieproblemen</i>	328
61	06.12.1990	M. Didden	<i>Hoger onderwijs — Maatregelen vergroting slaagkansen</i>	328
63	11.12.1990	A. Laridon	<i>Deeltijds leren — Deeltijdse tewerkstelling</i>	329
64	11.12.1990	A. Laridon	<i>Akkoord betreffende de universitaire expansie — Reacties</i>	330
65	11.12.1990	A. Laridon	<i>Reaffectatie — Invloed op het karakter van de onderwijsinrichtingen</i>	331
68	14.12.1990	A. Laridon	<i>Basisonderwijs — Nieuwe berekeningswijze lestijdenpakket</i>	332
70	0 17.12.1990	R. Daems	<i>Statuut leerkrachten — Discriminatie tussen de netten</i>	342
71	17.12.1990	A. Laridon	<i>Belgische scholen en PMS-centra in Duitsland — Bevoegdheid ARGO</i>	332
72	0 19.12.1990	P. Breyne	<i>Kinderopvang in scholen — Organisatie</i>	342
73	20.12.1990	R. Van Hooland	<i>Universiteiten in Vlaanderen — Advies- en controlefuncties</i>	332
74	0 20.12.1990	W. Kuijpers	<i>Koninklijk Atheneum Leuven — Noodzaak groenaanleg</i>	343
75	20.12.1990	F. Vermeiren	<i>Schooljaar 1990-1991 — Studietoelage en uitbetalingsdata studie-beurzen</i>	333
76	0 27.12.1990	E. Beysen	<i>Vacatures in het gemeenschapsonderwijs — Vergoeding voor hogere functie</i>	343
77	0 03.01.1991	A. Schellens	<i>Studie beurzen — Stand van zaken</i>	343
80	08.01.1991	L. Vanhorenbeek	<i>Universiteiten — Taalgebruik bij aanwervingen van professoren</i>	317
86	14.01.1991	Jos Bosmans	<i>Universiteiten — Taalgebruik bij aanwerving van professoren</i>	317

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

18	27.12.1990	R. Van Hooland	<i>Vlaamse overheidssector — Personeelssterkte</i>	317
19	04.01.1991	R. Van Hooland	<i>GECO's — Aantal, statuut, financiering en toekomst</i>	318
20	07.01.1991	J. Van Eetvelt	<i>Sociale programmatie 1990 — Vergoedingen</i>	319
21	10.01.1991	G. Janzegers	<i>Veldwetboek van 1886 — Aanpassing</i>	320
26	18.01.1991	G. Mommerency	<i>Visserijscholen aan de kust — Toekomstplannen</i>	320

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer

261	20.09.1990	M. Schoeters	<i>Overheidsopdrachten — Klachten laattijdige betaling</i>	333
264	20.09.1990	M. Schoeters	<i>Bedienen van kunstwerken — Personeelspolitiek</i>	335

9	26.10.1990	M. Desutter	<i>Wegenfonds — Vertraging bij het afleggen van de jaarlijkse rekeningen</i>	335
31	20.11.1990	J. Cuyvers	<i>Vlaamse waterlopen — Vermijden van schade aan visbestand</i>	336
43	04.12.1990	H. De Croo	<i>Verkeersveiligheid — Zwarte punten</i>	336
48	12.12.1990	J. Ansoms	<i>Autosnelwegen en viaducten — Overzicht</i>	337
49	14.12.1990	G. Janzegers	<i>Afwatering langs Zuidelijke Ring (R 27) te Tienen — Stankoverlast</i>	338
50	○ 18.12.1990	J. Van Eetvelt	<i>Rijksweg N 16 — Geluidswerende schermen</i>	343
51	○ 18.12.1990	J. Ansoms	<i>Dorpskern Poppel — Verkeersonveiligheid</i>	344
52	19.12.1990	A. Schellens	<i>Verkeersonveilige Staatsbaan te Bekkevoort — Maatregelen</i>	338
53	19.12.1990	M. Desutter	<i>Spoorweginfrastructuur Brugge — Noodzakelijke aanpassingen 1990-1995</i>	338
54	○ 19.12.1990	M. Desutter	<i>Overbelasting om en rond Zeebrugge — Alternatief verkeer via Noorderkanaal</i>	344
55	○ 19.12.1990	M. Desutter	<i>Verbinding Torhout-A 17 — Kredietverlening</i>	344
56	○ 19.12.1990	O. Van den Broeck	<i>Tracé Ophasselt-Steenhuize- Wijnhuize — Definitieve openstelling</i>	344
57	20.12.1990	L. Peeters	<i>Aanleg omleggingsweg rond Asse — Stand van zaken</i>	339
58	27.12.1990	M. Desutter	<i>Buurtspoorwegen aan de Kust — Eindejaarsregeling</i>	322
59	○ 03.01.1991	G. Mommerency	<i>Grens van Vlaanderen met Frans-Vlaanderen — Noodzaak grenswisselkantoor</i>	344
60	○ 03.01.1991	G. Annemans	<i>Antwerpse Kleine Ring — Bewuste filecreatie</i>	345